

SPØRSMÅL OG SVAR

 Og jeg er glad for å være her igjen i vår Herres tjeneste. Og nå, å se dere alle glade og synge disse fantastiske, gamle sangene, som er så åndsfylt og så videre, får oss til å føle oss virkelig bra.

² Og vi prøver gjerne å bruke litt tid igjen i kveld, for å svare på et spørsmål eller to. Vi brukte nok mye av tiden deres i morges, men jeg håper dere fikk den velsignelsen jeg fikk ved bare å snakke om det. Det er . . . Du vet, vi har mye å snakke om, har vi ikke? Og vi har en Person å snakke om, det er vår Herre Jesus.

³ Broder Teddy, hvis jeg skulle . . . vær så snill å bli her oppe et øyeblikk til. Jeg ble fortalt at det var et lite, sykt barn i bygningen.

⁴ Og før jeg begynner på dette, har vi Nattverd (så vi ønsker . . . ønsker ikke å ta for mye tid) og kanskje en dåp. Og de . . . Jeg ønsker å—å be for dem som ønsker å bli bedt for først, så dette, å be for syke først, før jeg setter i gang.

⁵ Og nå, hvis . . . Teddy, om du vil være så snill å spille denne sangen: *Den store Lege nå er nær*. Og vi kommer til å kalle opp de syke og be om velsignelser for dem her. Hvor mange er her for å bli bedt for i kveld? Det var noen vi savnet i morges. Løft opp hendene deres, hvis du . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . og hør det vitnesbyrdet, og å prise Gud for all Hans godhet. Prise Gud, som alle velsignelser strømmer fra. Er det riktig?

⁶ Nå skal vi raskt komme i gang med disse vitnesbyrdene nå, og vi skal prøve, eller, unnskyld meg, med spørsmål. Og jeg håper at Gud bare vil øse ut Sine velsignelser på—på denne måten.

⁷ Og nå, ikke la meg holde på for lenge med dem. Broder Cox, jeg vil be dere om å følge med, du og diakonene som sitter på første rad, å stoppe meg når jeg . . . når det er på tide å gi oss Nattverd (ser du?), fordi jeg holder på dem for lenge. Jeg skal prøve å gjøre det så fort jeg kan. Og så, hvis jeg ikke fullfører dem denne søndagen, vil jeg ta dem neste søndag; nei, jeg skal prøve å bli ferdig i kveld.

⁸ De er så gode spørsmål. Og jeg sier dere, venner, hvis det ikke var for vekkelsesmøter og slikt som skjer, skulle jeg gjerne brukt omtrent en uke på ren bibelsk lære om . . . fra 1. Mosebok og 2. Mosebok, og Åpenbaringen, og så videre, og—og bare ha en—en virkelig fin tid. Jeg elsker dype bibelspørsmål og bibellære, så lenge man ikke roter seg inn i noe mytisk noe. Bare hold deg rett i Guds enkle, gamle, uforfalskede Ord; Det vil føre deg rett igjennom. Tror dere ikke det?

⁹ Vel, i morges hadde vi noen—noen av de fineste spørsmålene, noen av dem om de hundre og førtifire tusen, hvem var de, og hvilken rolle skulle de ha? Og—og om Bruden. Og åh, bare mange ting, og bare virkelig dype spørsmål. Og jeg hadde noen som jeg ikke ble ferdig med.

¹⁰ Nå, i kveld skal vi starte rett her med dette, og be Herren om å hjelpe oss. Og nå, vi kan ikke åpne Bibelen. Vi kan åpne Den slik, men bare Gud kan åpne Den virkelig for oss. Vi kan bla i sidene. Men i Åpenbaringsens Bok, da Johannes så, og han så En sitte på Tronen, og det var . . . Han hadde en Bok i hånden. Og det var intet menneske som var verdig til å ta Boken, eller til å løse Seglene, eller engang se på Den. Intet menneske i Himmelen, intet menneske på jorden, eller noe menneske under jorden, eller noe sted, var—var verdig. Og han så et Lam, som Det var blitt slaktet fra verdens grunnvoll ble lagt. Og Det kom og tok Boken ut av Hans hender og åpnet Seglene; Det var Jesus Kristus.

¹¹ Nå, jeg snakket med en mann denne uken, en veldig fremstående forretningsmann i byen, som snakket til meg om å reise tilbake til Afrika og India: han sa: “Ja, de har akkurat klart å drepe en britisk general der borte.”

Jeg sa: “Hva har det med meg å gjøre?”

Han sa: “Skal du tilbake dit hvor all denne myrdingen foregår, dette raseopprøret og så videre?”

Jeg sa: “Ja visst, det er der jeg trengs, dit Herren vil at jeg skal gå.”

Han sa: “Hva om de dreper deg?”

Jeg sa: “Vel, hvis Gud vil at jeg skal bli drept, blir jeg bare drept, det er alt.”

Og han sa: “Åh, du!” Sa: “Broder Branham, du burde ikke tenke slik. Vel”, sa, “jeg bryr meg ikke. Jeg tror du er religiøs, og jeg tror du er en god mann”, sa han, “men de drepte til og med Jesus Kristus”.

Jeg sa: “Ja visst, det var Guds vilje.”

Han sa: “Hva? Guds vilje?” Jeg . . . Og den mannen har gått i kirken (han er nær sytti), har gått i kirken (han har stått i registeret i en fin kirke i denne byen siden han var liten), og har vokst opp, og har ikke skjønt at det var Guds vilje at Jesus skulle dø.

¹² Ja, sa jeg: “Broder, Han ble slaktet fra verdens grunnvoll ble lagt, helt fra begynnelsen. Han ble slaktet selv før Han kom til jorden.” Er det riktig? Han var Guds Lam som ble slaktet fra jordens grunnvoll ble lagt.

¹³ La oss snakke med Ham bare et øyeblikk for spørsmålene. Nå, Far, vi er ikke verdige, og vi innser at vi ikke er i stand til å åpne Boken eller å se på den. Men la Lammet komme nå i kveld,

Guds Lam som ble slaktet fra verdens grunnvoll ble lagt, ta det som er Guds og legge det frem for menigheten. Må Den Hellige Ånd bringe frem disse ordene, og må de ikke være mine ord eller menneskes ord, men må de være Guds Ord til ethvert hungrig hjerte. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Det første her (vi har ikke satt dem i rekkefølge eller noe, men bare slik de kommer), det ser ut til å være veldig bra. For det første, hvor mange er interessert i spørsmål? La oss se din . . . Vel, det er veldig fint. Bare så lenge jeg vet.

15. Nå. Går et menneske, når det dør, rett til Himmelen eller— eller helvete, eller venter de på dommen?

¹⁴ Det er et veldig godt spørsmål. Og det gjør . . . fortjener at vi tenker nøye gjennom det, for det interesserer alle mennesker, hva vil skje etter at dette livet er over? Alle mennesker er interessert. Vel nå, jeg, for min del, jeg—jeg kunne ikke vite det. Jeg må svare fra Bibelen.

¹⁵ Jeg antar at en kvinne fikk en telefonregning på femti dollar for en stund siden fra Los Angeles, omtrent trettifem eller førti minutter, eller kanskje lenger, på langdistanse, da hun prøvde å få meg til å si at det var lovlig og riktig for henne å forlate mannen sin og gifte seg med en annen mann. Jeg ville ikke gjøre det. Nei! Jeg sa: “Nei, sir!”

Hun sa: “Vel, mannen min er en synder, og denne mannen er en kristen.”

¹⁶ Jeg sa: “Det har ingenting med saken å gjøre. Du vil leve i hor så sikkert som bare det.”

Sa: “Vel, jeg har tuberkulose, og jeg har ingen grunn til å leve lenger hvis jeg ikke kan få denne mannen.”

¹⁷ “Du er bare forelsket, du elsker ham ikke, for du kunne ikke gjøre det, det er alt, for det er mannen din. Og du avla et løfte om å leve med ham til døden skiller dere. Alt annet enn det, så lever du i hor.” Så hun bare holdt på. Jeg sa: “Frue, det nytter ikke . . .”

Hun sa: “Hvis du bare vil fortelle meg at det er greit.”

Jeg sa: “Jeg kommer ikke til å gjøre det.” Jeg sa: “Jeg er . . .”

Hun sa: “Vel, broder Branham, vi har så mye tillit til deg.”

¹⁸ Jeg sa: “Så hør på hva jeg prøver å fortelle deg. Jeg forteller deg Sannheten, for jeg kan ikke si noe annet enn det Gud sa.” Gud sa at det er sant, så det er akkurat slik det er. Skjønner? Jeg sa: “Det er slik det—det skal være, og det er slik det må være.”

¹⁹ Og nå, i disse spørsmålene, er det slik vi vil at de skal være. Nå, det er alltid tenkt . . . Nå, her inne, ser man, i denne lille gruppen med mennesker i kveld, er det sannsynligvis alle slags forskjellige ideer; og vi synes de er gode alle sammen. Ideen din er god, og det er en . . . Men nå, det vi gjør, vi må ha noen . . .

Akkurat som gjess, ender, hva som helst, alt ha- . . . bier, alt har en leder. Hvis bidronningen dør, vet dere hva som skjer. Om lederanda dør, må de skaffe seg en annen. For, de er bare nødt til å ha en leder.

²⁰ Og mennesket må ha en leder; og Lederen er Den Hellige Ånd. Og Den Hellige Ånd innsetter i Menigheten, først apostler, etter det, profeter, og så videre.

Noen sa for ikke lenge siden, sa: “Vel, broder Branham, vi trenger ingen til å lære oss. Når Den Hellige Ånd kommer, trenger vi ingen til å undervise.” Sa: “Bibelen sier at du ikke—ikke trenger undervisning.”

²¹ Jeg sa: “Så hvorfor innsatte den samme Hellige Ånd lærere i Menigheten, ser du, ser du, og satte Menigheten i orden?” De ville . . . Vi må ha lærere. Det er riktig.

²² Men dere bør ikke ha noen . . . Trenger ikke å lære dere og si: “Du skal ikke drive hor; du skal ikke sverge og ta . . .” Det vet du allerede. Din egen samvittighet, ved Den Hellige Ånd, forteller deg at det er galt å gjøre det.

²³ Men når det gjelder Skriftens undervisning, så behøves det en som er salvet med Den Hellige Ånd. Det er riktig. Og Gud har satt Menigheten i orden ved apostler og profeter, og gavert til helbredelse, og mirakler, og så videre. Han satte Menigheten i orden og satte lærerne og så videre der inne, for å veilede og lede Menigheten Sin. Og denne morgenen, vi, som vi sa, Jesus over jorden som Sitt Legeme . . . Og akkurat som Hans kropp beveger seg, er det akkurat som en skygge som reflekteres på jorden. Den vil bevege seg med den.

²⁴ Nå, mange mennesker . . . Adventistene tror at når et menneske dør, så går det rett i graven og blir der, sjel, kropp, og alt annet, inntil oppstandelsen. Og deres . . . De kaller det “sjelens søvn”. Vel, det er helt i orden. Det er helt i orden så lenge de tror på Jesus Kristus og blir født på ny, vil det ikke skade dem. Men nå, ifølge Skriften, at når personen dør, hvis han er en kristen, hvis han er født på ny, fylt med Den Hellige Ånd, trenger han aldri å måtte stå i Guds dom. Skjønner? Han går rett inn i Guds Nærvær. Og han trenger aldri å komme for dommen, for han er allerede . . . Skjønner?

²⁵ Jeg trenger ikke å stå for det Kristus gjorde for meg. Nå, jeg var en syndner, men Kristi dom . . . Her er—her er hele saken med noen få ord: Gud sa: “Den dagen dere spiser av det, den dagen dør dere.” Det avgjorde det.

²⁶ Nå, Gud må holde Sitt Ord. Han kan ikke gjøre noe annet enn å holde Sitt Ord, fordi Han er Gud. Vel så, Han kan ikke det. Så, Han . . . Du er atskilt fra Gud. Det . . . Og så er du født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og talte løgner. Så når du blir født, er du en syndner av natur. Så det er ingenting i verden du kan gjøre med det. Det er ingenting jeg kunne gjøre for å redde

meg selv, eller du for å redde deg selv. Det er hva Kristus gjorde for oss i Gud, eller hva Gud gjorde for oss i Kristus. Ser du? Det er ikke, vel, om jeg tror *dette* eller jeg gjør *dette*, det er om Han gjorde *det*.

²⁷ Vel nå, vi er i Ham. Så gjennomgikk Han Guds dommer; Han tok dommen. Og Ham, som var uskyldig fra synd, uten å vite av synd, men ble gjort til synd for oss. Så, så lenge du er i Kristus, er du fri fra dom. “Når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere.” Ser du, ser du? Slik er det. Blodet, som frigjør oss.

²⁸ Nå, synderen . . . Synderen må møte dommen. Og det blir ikke mer enn denne dommen. Det er akkurat som en—en sirkel eller en regnbue rundt Kristi Blods verden. Så lenge du er her inne . . . Hvis Gud kunne se på jorden i dens tilstand i kveld, på noen annen måte enn gjennom Kristi Blod, ville Han ødelegge den på et øyeblikk. Han hadde vært nødt til det. Ja visst hadde Han vært nødt til det. Det er der dommen kommer.

²⁹ Nå, hvis, eller, så lenge en mann er under her, uansett om mannen er en fyllik, og en gambler og en fryktelig vantro, vil Guds nåde fremdeles sone for ham. Og en kvinne, hun kan være, uansett hva hun måtte være, en prostituert eller hva som helst, Jesu Kristi Blod soner fremdeles for henne. Men i det øyeblikket hennes sjel forlater denne kroppen, og hun går utenfor det, har hun gått over fra nåde til dom. Gud har allerede dømt det. Det avgjør saken. Hun er ferdig. Hun er dømt. Hun dømte . . .

³⁰ Du dømmer deg selv ved måten du behandler Guds forsoning på, der, for dine synder. Ser du? Du dømmer deg selv. Du dømmer Ham ikke *rettferdig* nok til å tilgi deg. Ser du? Hvis du tror Han vil tilgi deg, så bekjenn dine feil, og Han vil tilgi deg.

³¹ Så ved én Ånd (merk dere) er vi alle døpt inn i ett Legeme. Og da det legemet ble reist opp av Gud, oppreist fra de døde, rettferdiggjort, sitter ved Hans høyre hånd i kraft og majestet i Himmelen, slik at de som er døde i Kristus, er i Kristus, og fri fra dom, og vil komme frem i oppstandelsen.

³² Nå. Men når vi dør nå—når vi dør nå, går vi direkte inn i den Allmektige Guds Nærvær i et himmelsk legeme. Hvis jeg møtte broder Neville der oppe, hvis vi begge dør nå, ville jeg møte ham om en time fra nå; jeg ville sagt: “Hei, broder Neville”, snakket med ham. Jeg kunne ikke håndhilst på ham; han er i et himmelsk legeme. Jeg kunne snakket med ham; han ville se ut akkurat som han gjør der. Jeg vil se ut som jeg gjør. Men vi kunne snakke med hverandre, men vi kunne ikke berøre hverandre, fordi vi ikke har noen av de fem sansene se, smake, føle, lukte og høre. Skjønner? Men vi ville være udødelige, og vi kunne se hverandre. Vi ville leve i de velsignede sfærene ved Guds alter. Vet du ikke at Johannes så sjelene under alteret som gråt: “Hvor lenge, Herre, hvor lenge” for å komme tilbake til jorden for å bli ikledd?

33 Så, når Jesus, som er i oss nå i form av Den Hellige Ånd, når Hans himmelske legeme, Den Hellige Ånd, kommer tilbake med det herliggjorte legeme, vil vi bli herliggjort med Ham og i Hans likhet. Ser dere hva jeg mener? Da vil jeg ta ham i hånden og si: “Her er den, broder Neville.” Så vil vi spise.

34 Hør her. Jesus sa til disiplene Sine, da de tok Nattverden, Han sa: “Jeg skal ikke spise av vintreets frukt før Jeg spiser og drikker den på nytt i Min Fars Rike.” Er det riktig? Skjønner? Slik er det. Så vi . . . Når de døde dør . . . En rettferdiggjort person som står i Guds Nærvær, går inn i Hans Nærvær som et udødelig vesen og lever i fredens velsignede rike helt til den dagen . . . kommer tilbake.

35 Nå, det var en tid da menneskene ikke gikk inn i Guds Nærvær når de døde, de rettferdiggjorte. Det var i Det gamle testamente. De gikk til et sted som het Paradis, og der ventet de rettferdiges sjeler i Paradiset. Men Paradiset var et sted hvor Gud bevarte sjelene, som i et drømmeland, inntil Jesu Kristi Blod ble utgytt; for blodet fra okser og geiter kan ikke ta bort synd, det dekket bare over synd. Men Jesu Blod tar bort synd.

36 Du legger merke til at Hans . . . da Han døde på Golgata . . . Og da Han kom tilbake, førte Han de døde hellige ut fra gravene som hadde dødd under forsoningen av blodet fra okser og geiter og kveg. Og de gikk inn i byen (åh!) og viste seg for mange. Så vakkert bilde! Åh, om vi kunne male det bare et øyeblikk. Se på Jesus da Han døde.

37 Her, som jeg ofte har sagt, tror jeg, i menigheten her er det en—en slags plan her, her inne bor forgjengelige vesener. Og hver og en er i denne store sammensetningen av munterhet, av dunkelhet og mørke. Forgjengelige bor her inne. Nå er de enten påvirket fra *denne* retningen, eller fra *den* retningen. Du kan ikke være her som et åndelig vesen, synder eller hellig, uten å være påvirket fra underverdenen eller fra verden ovenfra. Hvis du er påvirket herfra, er du ovenfra. Himmelleget ditt venter her oppe. Men hvis du er ond og hyklersk og likegyldig, er ditt himmellegete her nede, uansett hvor mye du tror det er der oppe; fordi frukten du bærer foran menneskene beviser hvor du kommer fra. Så du er her som det du er et annet sted. Livet ditt som du lever her, gjenspeiler bare hva arven din er når du drar herfra. Forstår du?

38 Vi er akkurat nå (åh, når jeg tenker på det) vi er akkurat nå herliggjort i Guds nærhet, gjennfødte troende. “For hvis dette jordiske tabernaklet går i oppløsning, har vi allerede ett som venter i Herligheten”, ikke et annet sted, rett der borte og venter allerede nå. Og disse jordiske kroppene lengter etter å bli ikledd den udødeligheten. Er det riktig? Sykdom og plager og smerter og skuffelser og hjertesorger, og . . . Åh! Jeg skal være glad når

dette gamle pesthuset lukkes ned, vil ikke du? Ja, sir! Vi kan dra Hjem. Det er riktig.

³⁹ Vi bare lengter etter å bli ikledd, Ånden stønner. Åh, når du ser deg omkring og ser all smerten rundt deg, alt dette mylderet av stank og synd og forferdelig liv og svik og alt mulig, da tenker jeg: “Åh, Gud, hvor mye lenger vil det vare?”

⁴⁰ En av disse dagene vil jeg holde min siste preken, legge ned Bibelen slik og reise Hjem. Åh, for en stund det vil bli. Og når dette jordiske tabernaklet er ferdig her, vil det ikke engang ta ett sekund før jeg allerede vil være i det der; det samme vil du. Åh, du! Ikke rart de sier:

Jeg vil forlate denne jordiske kroppen, og stå
opp,
Og gripe den evige prisen,
Og rope mens jeg passerer gjennom luften.

Ja visst, stiger videre oppover.

⁴¹ Nå, hvor er det? Når har vi det? Nå! “De som Han rettferdiggjorde, herliggjorde Han også.” Og er du klar over at våre herliggjorte, udødelige kroppar venter i Jesu Kristi Nærvær akkurat nå, og venter på at vi skal komme?

⁴² Vet du at når en baby er unnfanget på denne jorden, før den er født, har den liv. Men den er ikke blitt født. Og så snart den babyen kommer til sin . . . begynner den å . . . er født . . . Dens lunger er helt lukket igjen, og den er død. Dens muskler dirrer og rykker. Men før du vet ordet av det, bare et lite slag eller to [Broder Branham klapper i hendene—Red.] slik som *det*, og han vil “*gispe!*” trekke pusten. Hva skjer? Så snart den naturlige kroppen blir dannet i moren, er det en åndelig kropp som venter på å motta den, så snart den babyen er født.

⁴³ Og like sikkert som denne åndelige kroppen blir dannet, er det en naturlig kropp som venter på å ta imot den, så snart den går ut av denne verden. Skjønner? Begge veier, rett tilbake til Eden igjen (skjønner?), bare rett tilbake.

⁴⁴ Nå, der, Gud . . . Ja døden, den bare—den bare tar ut all brodden som døden har. Og ikke rart at Paulus kunne stå og si: “Død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier?” Han sa: “Gud være takk, som gir oss seieren ved vår Herre Jesus Kristus.” Ja, sir. Om dette jordiske tabernaklet går i oppløsning, har vi allerede ett som venter, så ikke bekymre deg for det.

⁴⁵ Nå til deg, venn, hvis du er en synder som spurte om dette, Gud være deg nådig. Ja, sir! Du er ikke bare under fordømmelse nå, ikke her, nei! Du vil ha fremgang og fortsette videre. Og det er bare gjennom Guds barmhjertighet. Det er bare gjennom Guds barmhjertighet at du har fremgang og gjør det du gjør. Det er sant. Men en av disse dagene, hvis du er en synder og sjelen din sovner hen, vil den gå ut der til dom og vil bli fordømt. Og så vil

du bli kastet bort, og du vil være i pine til den dagen du blir ført tilbake til denne jorden igjen. Og du vil motta en udødelig kropp, en udødelig kropp som ikke kan dø, og vil bli kastet bort i det ytterste mørke hvor det vil være gråt, jamring og tenners gnissel. Du vil bli kastet i helvete, der ormen aldri dør eller ilden aldri slukkes, og du vil bli pint gjennom alle tider som skal komme. Jesus sa det. Det er et dystert bilde, men det er det Bibelen sier.

46 Hvis Gud fordømte synden så mye og lot den koste en så stor pris, hva vil skjje hvis de urettferdige åndene en gang ville bli løslatt igjen? Vi ville få det samme som vi har hatt i de siste seks tusen årene. Er det riktig? Det vil aldri bli en mulighet igjen.

47 Nå sier du: “Vel, jeg tror at når du går i graven, så går du—du til helvete.” Kroppen din går til helvete, det stemmer. *Helvete* betyr “atskillelse”. *Død* betyr “atskillelse”. Kroppen din dør, atskilles. Du går fra dine kjære her, men det er ikke det vi snakker om. “Det er bestemt for menneskene en gang å dø, deretter dom.” Skjønner?

48 Nå, når du . . . hvis du må møte Guds dom, kommer du til å bli dømt av en vred Gud. Og Gud kommer til . . . har allerede kunngjort hva Han skulle gjøre. Så du vet hva dommen din vil være før du i det hele tatt kommer dit. Så tingen å gjøre er å bli frelst og få denne herliggjorte kroppen . . .

49 Hør her. Hvis jeg må . . . hvis min ånd . . . Hør her, vi er ikke noe dødt; vi er levende. Hvis—hvis min . . . hvis denne prekestolen her . . . hvis denne planken hadde det livet i seg, som er i fingeren min, den prekestolen, og den hadde en intelligens til å bevege den, så kan den bevege seg som fingeren min beveger seg. Vi er ikke laget av den slags materiale. Vi er laget av—av—av—av celler, og av liv, og av fiber; og det er en ånd her som kontrollerer det hele. Og bare se hvor raskt det må bevege seg. Se her; hånden min berører den. Nå, ikke før . . . Det må være en negativ og en positiv reaksjon. Så snart fingeren min berører det, føler den det. Så raskt går det til hjernen min, og hjernen min sier: “Det er kaldt”, og går tilbake. Ser du hvor raskt det er? Raskere enn tanken, raskere enn noe annet, er handlingen der. Hva er det? Det er noe levende der inne, og den nerven virker på hjernen. Ser du hva jeg mener? Nerven berører den, kjenner den og sier til hjernen: “Det er kaldt.” Hjernen sier at det er kaldt, fordi det føles av nerven. Åh, du! Du snakker om fint sammensatt.

50 Og så alt det der . . . Så raskt Gud kjenner hver tanke vi tenker på. Alt vi gjør, Han vet om det.

Så når den troende dør, går han inn i Nærværet til sin Skaper, sin Gud. Og synderen, når han dør, går han til sitt bestemmelsessted. Så ved gjenkomsten . . . Nå, jeg snakker nå om de Utvalgte.

51 Men det er noen som vil komme opp i den andre oppstandelsen, som må stå i Dommen med synderen, for å bli dømt sammen med ham. Jeg vil være sikker på at dere får tak i det. Skjønner?

52 Nå, det vil bli . . . Det første som vil finne sted, vil være Brudens komme. Det vil være mennesker i verden . . . Jeg . . . Kanskje du er litt uenig i dette, men hør godt etter. Bare fordi du tok imot Kristus som personlig Frelser, betyr ikke at du går i Bortrykkelsen. Det er for de Utvalgte, som vil gå i Bortrykkelsen. Det vil være en rest igjen her på jorden som vil gå gjennom forfølgelsen og den store Trengsel. Menigheten vil bli rykket opp i Bortrykkelsen.

53 Hver av kvinnene her vet at når du skal klippe et stykke stoff, så legger du stoffet ut slik, og legger mønsteret ditt på det slik, og du klipper stoffet nøyaktig etter mønsteret. Er det riktig? Og resten av stoffet er akkurat det samme slags stoff som er i mønsteret. Er det riktig? Men det er denne delen du tar. Du legger det kanskje bort for senere bruk, men stoffet som du klippet ut av . . .

54 Nå, hvem plasserer mønsteret? Gud, ved utvelgelse. Amen! Gud plasserer mønsteret ved utvelgelse. Han sa: "Nå har Jeg utvalgt før verdens grunnvoll ble lagt . . . Jeg plasserer disse . . ." Ja, Jesus fortalte disiplene at Han var med dem, og Han hadde utvalgt dem, og kjente dem før verdens grunnvoll ble lagt. Er det riktig? Så Gud plasserer mønsteret. Så det vil være den Utvalgte som vil gå i Bortrykkelsen. Og det vil være en gruppe mennesker som er gode, rettskafne, som lever hellig, Guds-frelste mennesker, som ikke vil være i Bortrykkelsen; og de vil komme opp i den andre oppstandelsen, fordi . . .

55 Åh, jeg—jeg håper du ikke blir sint på meg hvis jeg bare gjør noe helt klart her for deg. Skjønner? Ikke gjør det. Jeg—jeg må si det, fordi jeg . . . bare fortsetter å presse meg (ser du?) til å si det. Hør her. Hør nå her. Så vil jeg si dette: Det er mennesker som tror på rettferdiggjørelse ved tro (ser du?), og de lever et godt, rent, hellig liv; de tror på helliggjørelse også, mottar . . .

56 Se på Judas Iskariot. Judas Iskariot ble rettferdiggjort da han trodde på Herren Jesus Kristus og tok imot Ham som sin personlige Frelser, Judas Iskariot. Judas Iskariot ble helliggjort i Johannes 17,17 og ble gitt makt i Matteus 10 til å gå ut og drive ut djevler. Og Judas Iskariot kom tilbake, etter at han helbredet de syke og drev ut djevler, og han kom tilbake med glede og frydet seg like mye som en hvilken som helst god hallelujakristen du noen gang har sett. Er det riktig? Bibelen sier det. Men da han kom til pinsen, viste han sine farger. Se nå på den—den ånden.

57 Det er mennesker i verden i dag, gode, kristne mennesker som tror på rettferdiggjørelse, mange av dem, tusenvis, millioner som tror på rettferdiggjørelse. Men de vil ikke ha noe med

helliggjørelse å gjøre. Vi kan si at det er presbyteriansk, episkopalsk og så videre. De tror på rettferdiggjørelse; forkynner det. Og det er bra; de har rett.

⁵⁸ Men nå, Nasareerne, Pilgrim Holiness, frie metodister beveger seg oppover til helliggjørelse. De tror på helliggjørelse. Riktig! De har rett. Og de får seier, og roper og priser Herren. De er korrekte; de har rett. Men snakk med noen av dem om dåpen i Den Hellige Ånd, og kraften, og tegn og under, de vil vise fargen sin akkurat der. Sier: “Jeg vil ikke ha noe av det. Jeg tror ikke . . .” Vel, selv mine kjære Nasareerfolk, tror at en mann som taler i tunger, er av djevelen. Og broder, dere gjør det, dere . . .

⁵⁹ De sparket Dr. Reidhead fra Sudan-misjonen, presidenten for den, fordi han talte i tunger. Sa: “Vi kan ikke ha det.”

⁶⁰ Jeg sa: “Da kan du ikke forkynne som Paulus. Du kan ikke ta imot Paulus’ Evangelium, for Paulus sa: ‘Forby å ikke tale i tunger.’” Det er riktig. Men de—de sier at det er av djevelen. De har sett mye falskt og skjærer alt over en kam. Ser du? Men det er en rettferdiggjort og helliggjort menighet; men benekter at dåpen i Den Hellige Ånd er et annet verk enn helliggjørelse. Men det er—det er et annet verk. Det er det sikkert.

⁶¹ Det var tre elementer som kom fra Kristi legeme. Og de samme elementene som kom fra Hans legeme, er det vi bruker for å gå inn i Hans legeme. Det var vann (er det riktig?), Blod (er det riktig?) og Ånd. Og Jesus, Skriften sa: “Det er tre som vitner i Himmelen, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Disse tre er En; de er En. Men det er tre som vitner på jorden; de er ikke en”, sa han, “men de samstemmer som en: Vann, Blod og Ånd.” Er det riktig?

⁶² Nå, du kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen. Du kan ikke ha Sønnen uten å ha Den Hellige Ånd, fordi- . . . men du kan være rettferdiggjort uten å være helliggjort. Og du kan være både rettferdiggjort og helliggjort og likevel ikke ha dåpen i Den Hellige Ånd. Skjønner? Det er sant. Det er Skriften. “Disse tre”, sa han, “som vitner på jorden, vann, blod og Ånd; og de samstemmer i en”. Skjønner? De er ikke en, men de samstemmer i en, fordi det er den samme Ånden med et mål. Gud gir oss Ånden etter mål.

⁶³ Nå, Luther, under rettferdiggjørelse, det var det han forkynte. Er det riktig? Luther forkynte: “Den rettferdige skal leve ved tro.” Og han hadde et viktig budskap. Og det var en del av Den Hellige Ånd. Så Luther, da budskapet kom frem, og Gud skulle reise opp Sin Menighet og sende Den ut større (åh, du!), sa Luther: “Åh, vi tror vi har fått Det her.”

⁶⁴ Men John Wesley sa: “Åh, nei!” Han og George Whitefield og dem, de sa: “Vi tror på helliggjørelse, det, som det andre fastsatte nådens verk.” Er det riktig? Og de forkynte Blodet. Vel, hvis Luther ikke ønsket å gå videre, ga Gud det bare til de

wesleyanske metodistene. Skjønner? Og de fikk det. Og de hadde en vekkelse som feide over verden, og den ekte Menigheten.

⁶⁵ Vel, nå, når den tiden kommer . . . Så kommer Den Hellige Ånds bevis med tegn, under og mirakler. Nå ville ikke Wesley godta dette. Nå, hvis Wesley var på jorden og Martin Luther var på jorden i disse tider, ville de ta imot det, men de fikk omtrent bare den andre runden av fire eller fem runder med apostler som gikk gjennom det, og de bare silte bort alt sammen.

⁶⁶ Nå, pinseveennene tok imot og trodde på tungetale. Så gjorde de det til “første bevis”, at alle måtte tale i tunger. Det er en feil. Men nå—nå kom de tilbake . . . Det var Gudegitte egenskaper. Akkurat som jeg ikke kan noe for at jeg har blå øyne, eller . . . Gud bare ga det. Det er bare gaver i Menigheten. Gud innsatte dem. “Gud har satt i Menigheten . . .” Skjønner?

⁶⁷ Nå. Men når de kommer med det . . . Nå, de fikk en stor velsignelse som gikk langt utover lutheranerne eller metodistene, begge to. Og nå har de organisert seg på en slik måte at de er verre enn metodistene eller andre, pinseveennene. Og så kom de til et punkt hvor den andre og tredje runden . . . Det er omtrent forti år siden de begynte å motta tungetale. Men dette Guds tre har ni forskjellige frukter på seg. Nå, du kan få hvilken som helst av disse fruktene. Skjønner? Gud har sendt dem, men alt sammen kommer ut fra treet.

Nå, rettferdiggjørelse, se på det.

⁶⁸ Se på denne morgenens leksjon. Da Dommen ble satt, og bøkene ble åpnet . . . Nå, Jesus kom med ti tusen ganger ti tusenvis av hellige, og så ble Dommen satt. Her er de alle ved dommen foran den Hvite Trone (det som vi gikk gjennom i Skriften), og bøkene ble åpnet; og en annen Bok ble åpnet som var Livets Bok. Og disse i Bortrykkelsen dømte dem. Er det riktig? De som hadde reist hjem og mottatt sine herlighetslegemer, og hadde levd gjennom Tusenårsriket, var her i Dommen foran den Hvite Trone, og dømte disse. Han sa at Han ville skille sauene fra geitene.

Nå, du sier her: “Ja, hør nå her.” Du sier: “Er det kommet opp . . . Hvor er det, broder Branham?” I dommen for den Hvite Trone.

⁶⁹ “Hva med i Bortrykkelsen?” Vel, i tiden for Bortrykkelsen . . . Jesus underviste det som en lignelse. Og Han underviste det på mange forskjellige måter. Her er en måte. Han sa at det var ti jomfruer som gikk ut for å møte Herren. Og så- . . . Alle var jomfruer, men noen hadde Olje i lampene sine og noen lot Oljen gå ut. Er det riktig? Og når Bruden . . . Nå, hva var Oljen? *Oljen* var Den Hellige Ånd; Bibelen sier det. Hør nå her. De var jomfruer. Nå, hva betyr *jomfru*? “Hellig, ren, atskilt, helliggjort.” Er det riktig?

⁷⁰ Hvis jeg hadde et lite glass her, ville jeg vist deg hva . . . Her, for eksempel som denne flasken her, hvis den var tom, og jeg plukket den opp, og den var så skitten som bare det . . . Jeg vil bruke den. Vel nå, det første jeg vil gjøre er Rettferdiggjørelse. Jeg plukker den opp, fordi jeg ønsker å bruke den. Den er skitten; jeg fant den ute i—i grisebingen, eller hvor det nå var. Nå, hvis jeg er den rette slags person, vel, jeg vil ikke ha noe rent der, som jeg vil bruke. Jeg—jeg må sette den i stand først. Nå, det beste er å skrubbe den ren, vaske den og helliggjøre den. Er det riktig? Nå, hva betyr ordet *helliggjøre*? “Rengjort og satt til side for tjeneste.” Karene i det gamle templet ble rensset og satt til side for tjeneste.

⁷¹ Nå, der er Menigheten: Gud plukket dem opp gjennom den lutherske tidsalder, rettferdiggjørelse; Wesleys tidsalder, helliggjorde Han dem; og i denne tidsalder fyller Han dem. Skjønner? Han legger Livet i dem. Og når dette, Hans Liv gjennom Den Hellige Ånd . . . Den Hellige Ånd tok dem opp; Den Hellige Ånd helliggjorde dem; Den Hellige Ånd fylte dem. Skjønner? Det hele er den samme Menigheten.

Men hør nå. Nå i denne tid . . .

⁷² Jeg tror at Luther, Wesley og alle dem, mange av dem vil gå i Bortrykkelsen. De hadde den del av Ånden som ble forkynt for dem; de trodde det.

⁷³ Nå, i Bortrykkelsen . . . Det er mennesker i dag som gikk i de kirkesamfunnene, som ikke gikk videre. Det er en . . . Det har bare vært ett kirkesamfunn, det er Guds Menighet; og Den har bare gått videre like fullt. Men disse organisasjonene har splittet disse tingene opp på den måten. Og mange mennesker i dag vil se på Den Hellige Ånds dåp og si at det er tøv. Men likevel har de blitt rettferdiggjort; likevel har de blitt helliggjort. Men de sier: “Åh, det spetakkelet, de greiene.”

⁷⁴ Jeg vet at djevelen har alle slags fugleskremser ute. Det er der du finner de gode eplene, er omkring der fugleskremselet befinner seg. Det er riktig. Bare gå rett inn bak dette, spis epler. Skjønner?

⁷⁵ Nå, dette . . . Da fylte Gud med Den Hellige Ånd . . . Da etablerte Han Sin Menighet for å herliggjøre Den. Ved det andre Kommet, her kommer Menigheten tilbake, Bruden. Følg med nå. Se om de går gjennom Trengselsperioden. Han sa: “Disse jomfruene, at de kom og sa: ‘Gi oss av Oljen deres.’”

“Brudgommen kommer!” Lyden gikk ut: “Se, Brudgommen kommer. Gå ut for å møte Ham.”

Og disse jomfruer, som var jomfruer, hellige, helliggjorte (tenk på det), hellige, helliggjorte mennesker uten dåpen i Den Hellige Ånd, de sa: “Gi oss Olje!”

⁷⁶ Og Menigheten sa: “Vi har bare nok for oss selv. Dere må gå og be da.” Men da er det for sent. Så gikk menigheten inn til Bryllupet, og disse andre ble kastet ut i det ytterste mørke (er det riktig?), hvor det var gråt og jammer og tenners gnissel; og de gikk gjennom forfølgelsen, led og døde.

⁷⁷ Jesus kom tilbake til jorden. Tusenårsrikets styre startet, tusen år sammen med Ham. Opp kom de—de rettferdige og de urettferdige. Og de dømte hvert menneske. Og geitene var på den ene siden og sauene på den andre. Og da kom Gud og førte Menigheten opp på jordens overflate til et tilfluktssted, hvor vi alle skal samles med våre kjære. Skjønner? Der er forskjellen.

⁷⁸ Nå, disse menneskene her . . . Selvfølgelig når vi dør, hvis vi er i Kristus Jesus, går vi for å være sammen med det store Legemet der borte, Kristus Jesus. Hvis vi er syndere, går vi for å være sammen med det store legemet av vantro; og Gud sa at vår del var med hyklerne, og så videre, i helvete. Amen! Det er kanskje ikke helt klart.

Men la oss se om vi kan finne ut nå . . . Bare et lite notat her.

16. Vennligst forklar 2. Mosebok det 24. . . . det 4. kapitlet og det 24. verset. Hva betyr dette Skriftstedet—at Gud hadde tenkt å drepe Moses eller hans sønn? Og hvorfor?

⁷⁹ Vi vet hvor det er, 2. Mosebok 4,24. Det er et godt spørsmål. Nå, her skal vi lese det her bare et øyeblikk. 2. Mosebok 4 og 24:

*Det skjedde da de var på veien, ved leirplassen, at
HERREN møtte ham etter livet.*

Hvor mange husker historien? Nå, Gud ga Abraham, generasjoner før Moses, omskjærelsens tegn. Og det var pakten som Gud hadde gjort, at enhver jøde skulle omskjæres. Er det riktig? Hver mann skulle bli . . . Det var et tegn.

⁸⁰ Og er vi omskåret i dag? Med Den Hellige Ånd, ikke i kjødet.

⁸¹ Nå, Nå, Gud ga dette budet: “Og hver mann skal omskjæres.” Og Gud, da Han kalte Moses til å gå ned dit og utfri Israels barn, da hadde ikke Moses utført dette på sønnene sine, selve utfrielsens tegn. Ser dere hva jeg mener?

⁸² Ville vært som jeg sa: “Hele menigheten nå, hver og en av dere—dere som har kommet inn og blitt døpt her med vann, og vi setter dere inn på menighetens medlemsliste. Vi skal alle til Herligheten sammen.” Vel, broder, det er ikke Skriften. Med mindre du er født på ny, omskåret ved Den Hellige Ånd . . . Du må være det. Jeg bryr meg ikke om hvor god du er, hvilken kirke du tilhører, hvor gode foreldrene dine var, med mindre du som en enkeltperson har blitt født på ny av Den Hellige Ånd, vil du ikke gå inn i Bortrykkelsen. Skjønner? Du kan ikke gå. Det er selve utfrielsens tegn, omskjærelsen; og omskjærelsen er ved Den Hellige Ånd. Nå Gud . . .

⁸³ Den—den som stilte spørsmålet, spurte om dette: “Betyr dette Skriftstedet at Gud hadde tenkt å drepe Moses eller sønnen hans? Og hvorfor?” Gud var etter Moses. Og Sippora var den eneste som reddet ham der. For Sippora tok en skarp stein og gikk bort og skar forhuden av barnet sitt, og kastet den foran Moses og sa: “Du er en blodbrudgom for meg.” Er det riktig?

⁸⁴ Og Gud ville ha tatt livet av Moses, men kanskje sto det En engel der, som sa: “Sippora! Reager raskt!” Skjønner?

⁸⁵ Og Sippora gikk og omskar barnet. Sa: “Moses, du er så—så bekymret for alt annet og for reisen din, at din egen sønn ikke er blitt omskåret.”

Jeg bare lurer mange ganger på om . . . Noen ganger har jeg møtt folk som sa: “Åh, ære være Gud. Herren vil at jeg skal gjøre en *bestemt* ting. Han vil at jeg skal dra til Afrika, til India.”

⁸⁶ Jeg sa: “Har du noen gang spurt melkemannen om han er frelst? Har du noen gang spurt avisgutten om han er blitt født på nytt ennå? Hva med naboene dine, er de frelst?” Skjønner? Nå, det er spørsmålet. Skjønner? Hvis det er i hjertet ditt . . .

⁸⁷ Her for en tid siden møtte en kvinne meg her nede i Florida. Og den lille kvinnen, jeg kan ikke på noen måte . . . Jeg er ikke dommeren. Men det var en ung predikant som hadde vært her og forkynt på denne plattformen. Og den unge karen var gift og hadde en kone i et annet land, hadde tre eller fire barn. Og denne kvinnen var en enke. Og de hadde kommet fra Texas, sammen her i en stor Cadillac-bil. Og kvinnen kom inn. Og hun har rett til å kle seg akkurat som hun vil, spilte ingen rolle for meg; men som en kristen kvinne kledde hun seg ikke akkurat slik. Hun var (åh, du!), hun var . . . hadde store lange . . . øredobber (hva enn du kaller det) som henger ned slik, og hun hadde en—en masse greier på munnen sin; og—og—og øyenbrynene hennes var klipt av og hun hadde satt på andre øyenbryn med en blyant. Og hun sa: “Broder Branham”, sa, “Herren kaller meg til et fremmed land.”

Jeg sa: “Gjør Han?”

“Ja!” Og hun sa, “jeg reiser over med denne mannen.”

Og jeg sa: “Vel, hvis Herren kaller deg, vel, helt i orden.” (Men ved deres frukter . . . Så ikke veldig ut for meg som . . . Skjønner?)

Og hun sa: “Tror du ikke Herren . . .?”

⁸⁸ Jeg sa: “Nå, ikke spør meg. Hvis Herren har fortalt deg det, så gjør du det Herren sa til deg. Men jeg, personlig, jeg tror ikke det. Jeg vil være ærlig med deg.”

Hun sa: “Vel, hvorfor tror du det?”

Jeg sa: “For det første, som en gift kvinne sammen med denne gifte mannen, ser ikke veldig bra ut, dere bor der nede

i byen sammen. Hvis det er noe som vekker anstøt, så er det det. Skjønner?” Og jeg sa: “Nå, for det første . . .”

⁸⁹ Nå, hva hadde skjedd med den kvinnen? Det samme ville ha . . . Hun hadde holdt på å rote rundt uten å motta Den Hellige Ånd, akkurat som den kvinnen der borte i dag som ringte meg og ønsket å gifte seg med den mannen, og gå fra sin egen mann og gifte seg med mannen. Hun hadde kommet til et slikt punkt, hadde kanskje en gang vært i kontakt med Gud, men hadde lystet etter verdens ting. Og jeg spurte henne; jeg sa: “Har du mottatt Den Hellige Ånd?”

Hun sa: “Ikke ennå, men jeg søker Den.”

⁹⁰ Jeg sa: “Ta imot Den Hellige Ånd først, og Han vil fortelle deg hva slags ektemann du skal ha.” Det er riktig. Skjønner?

Du—du må . . . Det er hva det er. Hvis du ikke gjør det, vil du dø åndelig. Gud søker mange i kveld, Han har banket på hjertet deres så mange ganger. [Broder Branham banker på prekestolen—Red.] Og en av disse gangene kommer Han til å stenge døren, og—og nåden er over. Skjønner?

⁹¹ Ja, Gud ville ha tatt livet hans. Han sa at han søkte ham. Hør hvordan Skriften lyder:

Det skjedde da de var på veien, ved leirplassen, at HERREN møtte ham og sto ham etter livet. (Moses. Følg med nå.)

Da tok Sippora en skarp klippe—skarp stein, skar forhuden av sin sønn og kastet den på føttene til Moses. Så sa hun: Du er virkelig en blodbrudgom for meg.

⁹² Det er riktig. Nå, Gud søkte ikke sønnen. Gud . . . Det stakkars lille barnet visste ikke hva han skulle gjøre; det er uskyldig. Men saken var, det var faren til denne babyen som tok barnet med ned der for å utfri Israels barn under omskjærelsens tegn; og likevel var hans egen sønn ikke engang omskåret. Skjønner? Og Sippora skar den av med en stein, forhuden, og kastet den ned og sa: “Du er en blodbrudgom for meg.”

17. Vennligst forklar betydningen av Skriftstedet, og når det vil skje: Jesaja 4 og 1. Takk.

Fint. Vi skal bare slå opp nå . . . Dere som har Bibler og ønsker, vi får se hva . . . Jeg fikk ikke anledning til å slå opp dette, men jeg tenkte at vi kanskje ville finne et slags svar. Her er vi.

På den . . . (Åh, ja!) Og det skal skje . . . På den dagen skal sju kvinner ta fatt i én mann og skal si: Vårt eget brød vil vi ete, og våre egne klær vil vi kle oss i. La oss bare kalles med ditt navn, ta bort vår vanære.

⁹³ Vel, broder, det er nesten så ille nå. For et frafall som har skjedd med landet vårt! La meg si dette, mine kjære, kristne

venner. La meg si dette med gudfryktig respekt til alle: Hvis det noen gang har vært . . . Og dere her som har studert historie, vi er rett på samme vei som alle fine nasjoner gjennom tidene har falt på, demoralisering, går rett tilbake.

⁹⁴ Som jeg sa i morges . . . Beklager at jeg gjentar det. I fremmede land kommer menn til meg og sier: “Broder Branham, hva slags kvinner har dere der borte? Vel, alle sangene dere synger, er vulgære sanger om kvinnene deres.” Slik er det. Alle slags . . . en sammenblanding av—av—av . . .

⁹⁵ Vel, vet du hva det er? Hvis du vil at jeg skal fortelle deg med noen få ord, skal jeg fortelle deg det nøyaktig. Verden har kommet i denne slags tilstand, fordi det er et nåtidens Sodoma og Gomorra! Helt riktig! I California tok jeg opp en avis. Og jeg glemmer hvor mange tusen hvert år de får kunnskap om, om økningen i antall av homofile. Selv deres naturlige begjær . . . mellom mann og kone, og så videre, har forlatt folket. Nøyaktig det Gud sa ville skjje. Og deres egne . . .

⁹⁶ Ta for eksempel . . . Se hvem som får en slags popularitet. Lytt på radioen din, eller fjernsynet, eller hva du måtte ha, og finn ut. Det er det aller verste og skitneste . . . Er det en eller annen sang om en kvinne eller noe sånt, er det dette som blir populært.

⁹⁷ Og det er kommet til et punkt hvor det virker som om vi ikke bryr oss om våre kvinner, eller, våre kvinner bryr seg ikke om seg selv. Det er slik det er. Hvis en kvinne ville oppføre seg rett, ville mannen måtte oppføre seg rett. Og det er ikke for å forsvare mannen, men jeg vet at det er sannheten. Ja, sir! Men hva er det? Det er bare en—en fryktelig tilstand, og den eksisterer bare. Og det er i henhold til Skriften. Bibelen sier at det ville være slik. Så hvordan kan vi få en vekkelse? Hvordan kan vi få en vekkelse?

⁹⁸ Hør, kristne venner. Bare en liten stund igjen, la meg spørre dere om noe. Vi har Billy Grahams. Vi har Jack Shulers. Vi har alle forskjellige slags religiøse bevegelser som går gjennom verden. Og de har feid over hele USA de siste seks eller syv årene, i et hardt og raskt tempo, og det er ingen vekkelse. Hvorfor? Dørene lukkes. Vi har fisket ut hver eneste fisk, som jeg sa denne morgenen, fra dammen. Kanskje en eller to sitter fast et sted.

⁹⁹ Der Billy Graham hadde et møte (jeg tror det var Boston eller et sted), og de hevdet at de hadde noen og tjue tusen omvendelser på seks uker. De dro tilbake noen uker senere og kunne ikke finne tjue. Tenk på det! Broder, det er så og si ferdig. Jeg kunne sagt noe her. Skjønner?

¹⁰⁰ Vi lever i tiden som Gud sa ville komme. Og vi lever i de siste tider. Og vi lever i en tid da mennesker . . . Uansett hva vi prøver å tenke om det, sier Guds Ord at vi er forutbestemt. Det er riktig. Og det Gud har kalt, vil komme til Gud; og det Gud ikke kaller, vil ikke komme til Gud. Gud kaller, og de avslår, og Han kaller,

de avslår. Nå, jeg sier ikke at Gud fordømmer noen. Han vil bare ikke at alle skal . . . at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse. Men for å være Gud, visste Han—Han i begynnelsen at de ikke kom til å komme. Likevel ga Han dem en sjanse, men de ville ikke komme.

¹⁰¹ Hvordan . . . Hvis Han ikke vet det, hvordan visste Han da at vi ville ha hesteløse kjøretøy? Hvordan visste Han at disse tidene ville komme, som vi har nå? Hvorfor sa han at: “Menneskene ville være oppfarende, oppblåste og elske nytelse”? Hvorfor kunne alle profetene forutsi at alle disse andre tingene ville komme, helt fra begynnelsen? Gud visste alt. Han vet hva som vil skje. Og det er mennesker der, som Gud så ned gjennom tiden og sa: “De vil ikke komme.” Og de er bare fordømt av den fordømmelsen, fordi de valgte det selv. Amen! Slik er det.

¹⁰² Og jeg tror, min broder, søster (jeg sier dette med gudfryktig respekt og med frykt for Gud i mitt hjerte), jeg tror Amerika har sunket! Hun er demoralisert. Hun har sunket så lavt. Det er så synd.

¹⁰³ Bare tenk her, mens jeg sier dette som—som svar på dette Skriftstedet, syv kvinner griper tak i én mann. I Første verdenskrig . . . Andre verdenskrig . . . jeg har et—et utklipp hjemme fra avisen. Les det selv. Sa: “Hva har skjedd med moralen til våre amerikanske kvinner? To av tre soldater ble skilt fra konene sine, som dro utenlands, i løpet av de første seks månedene.” To av tre ble skilt. Disse kvinnene bare dro av gårde og stakk av. Hvorfor er det slik? Hvis dere vil forstå det, venner, så er det tidsånden.

¹⁰⁴ Vi må komme inn i de siste tiders ånd, når den siste tid er her. Går du til en dansesal, må du komme i dansens ånd, ellers vil de ikke danse. Går du til kirken, må du komme inn i tilbedelsens Ånd før du kan tilbe. Verden må komme i de siste tiders ånd før de siste dager kan komme, og vi er i de siste tiders ånd. Og Gud har lovet at disse tingene ville være her, og det er det vi har. Vi er i den siste tid. Og menn og kvinner sover og skjønner det ikke.

¹⁰⁵ Og moralen . . . Jeg møtte en ung gutt her om dagen . . . åh, for en tid siden, i fjor høst. Og vi kom til en by. Og han fortalte meg, en ung gutt på videregående skole, som var gift. Han sa: “Jeg giftet meg med denne jenta, fordi hun var en fin jente, og måtte gifte meg med henne før hun fullførte videregående skole.” Sa: “Vi har ikke hatt noen som har forblitt en jomfru, så langt jeg vet, på videregående skole på flere år her.” Skjønner? Bare så demoralisert.

¹⁰⁶ Og nede i California gikk jeg gjennom gatene på steder hvor politiet ba deg om å holde deg unna gaten. Det er større fare for en mann å gå gjennom gaten enn for en kvinne. Mørke smug. Åh, Gud, forbarm Deg! Vet du ikke at Bibelen sier at disse tingene ville komme?

¹⁰⁷ Og rett før Han ga skyggebildet av det i Sodoma og Gomorra, og gikk ned dit, og det samme fant sted—fant sted, rettere sagt. Og Gud sendte ild ned og brente opp stedet. Et klart tegn for å vise at verden igjen, når den kom til det punktet, ville motta [Tomt område på lydbandet—Red.] ting.

¹⁰⁸ Vi er i de siste dager. Ja visst. Sju kvinner tar fatt i én mann og sier: “Vårt eget brød vil vi ete, og våre egne klær vil vi kle oss i. La oss bare kalles med ditt navn, ta bort vår vanære.” Broder, du trenger ikke forlate USA. Det er bare ett sted jeg noen gang har sett i mitt liv, som jeg tenkte var verre enn gatene og slikt jeg har sett i vår egen nasjon. Og vi blir ikke bedre. Vi blir stadig verre og verre hele tiden. Og husk, jeg taler i Herrens Navn. Vi vil stadig bli verre hele tiden. Det er bare ett eneste håp, og det er i Kristus Jesus. Uansett hva du gjør.

¹⁰⁹ Jeg har ropt ut, reist gjennom nasjonen her. Og Gud har til og med reist opp de døde. Og vi har kommet inn i byer; og folk som har vært i rullestoler i årevis, har reist seg opp, og gått gjennom byen bak lastebiler, mens de dyttet vognene sine og slikt. Og kvinner, som legene erklærte døde, hadde med seg røntgenbildene sine, med legens navn skrevet overfor, ble oppreist fra de døde. Og byen lener seg tilbake og sier: “Hmh, tankeoverføring; en flokk med holy-rollers.” Åh, du kan ikke forvente annet enn fordømmelse! Åh! Det er riktig!

¹¹⁰ Dommen er her, og du vil måtte motta den. Broder, flykt fra den kommende vreden og gå til Kristus Jesus så raskt du kan! Kom deg ut av disse tingene! Ja, det er de siste dagers ånd. Mange ting kunne bli sagt. Jeg skal skynde meg.

18. Vil du være så snill å fortelle oss hvordan vår Herre og Frelser Jesus Kristus forventer at vi skal komme inn i vår Herres hus for å tilbe?

¹¹¹ Ja vel, det er et godt spørsmål. Det er veldig viktig for enhver menighet. Gud forventer at du kommer til menighetshuset . . . Nå, det er bare et spørsmål, bare et enkelt spørsmål. Det er ikke et bibelsk; det . . . likevel er det det. Vent, jeg skal fortelle deg hva Han sa. For det første, hvis du vil ha Skriftsted, skal folket komme til Guds hus for én hensikt, det er for å tilbe, å synge sanger og å tilbe Gud. Det er dette Gud forventer av oss. Han forventer ikke at vi skal komme inn i Guds hus for å snakke om vårt . . . eller noe annet, eller snakke om hverandre, eller snakke om hva vi har å gjøre gjennom uken; Han forventer at vi kommer for å tilbe Ham. Det er et hus for tilbedelse. “Og alt skal skje sømmelig og med orden”, sier Paulus i Bibelen. Alt skal være riktig. Det skal være et budskap.

¹¹² Det første jeg vil si, ifølge Menighetens regler i Det gamle testamente, eller, Det nye testamentet, rettere sagt, at folk kom inn i Guds menighet i en ånd av tilbedelse. Og de gikk inn, det ble sunget salmer. Og kanskje predikanten ville tale, for han var

en profet for menigheten. (En profet i Det nye testamente, er en predikant; vi vet det: “Jesu Kristi vitnesbyrd er profetiens Ånd”, sier Åpenbaringen.)

¹¹³ Nå, predikanten begynner å forkynne. Mens han forkynner, begynner velsignelsene, rett ved, kanskje mot slutten av prekenen, å falle; folket sier: “Amen”, begynner å velsigne Gud. Så snart han er ferdig med å forkynne, kan det komme et budskap, kanskje talt i ukjente tunger (1. Korinterbrev 14,13, 14). Så—så hvis det ikke er noen som kan tyde i menigheten, skal denne personen være stille, for de taler i tunger riktig, men de gjør det innfor Gud. Skjønner? Men hvis de taler i tunger og det er en som kan tyde, skal tyderen gi budskapet. Alle menigheter kommer mot det.

¹¹⁴ Charles Fuller, så mye som han kranget og bråkte med meg om det, da jeg var der ute, nå godtar han det. Og de gjør det på Long Beach. Ja, sir! Rett ved bredden, rett i auditoriet, har de Guds velsignelser, og taler i tunger, tydning av tunger og bønn for de syke. Og han stod ansikt til ansikt med meg og sa: “Broder Branham, jeg tror ikke på det der.”

Jeg sa: “Vel, det er opp til deg. Det er ikke for vantro, broder Fuller, det er for de som tror.” Og nå forkynner han det samme. Det kommer til en tid; det blir et oppgjør.

¹¹⁵ Nå, så hvis det er i orden, hvis det var dette du tenkte på . . . Mens predikanten taler, skal alle være stille for å lytte til predikanten. For det er Guds Ord som går ut, hvis han forkynner under salvelse. Så alle profetenes ånder er underlagt profeten. Når en pastor går til plattformen, slår opp i Bibelen, skal menigheten være stille og lytte til . . . hans lesing av Skriften, lytt til hva han kommer til å si. Hvis han sier noe som høres bra ut for deg, kan du si: “Amen, velsignet være Herren!” eller hva du vil. *Amen* betyr “la det skje”. Bibelen sier at man skulle gjøre det.

¹¹⁶ Så, etter at budskapet er over . . . Så hvis predikanten gir folket en stund der de kan fryde seg, Ånden er iblant folket, så kanskje Han sender et budskap til. Hvis Han sender et budskap, vil det komme til noen, deretter en tydning; det vil ikke være en, bare en sitering av Skriften eller å noe slikt. Gud bruker ikke meningsløse gjentakelser. Men det vil være et direkte budskap til noen om å gjøre en *bestemt* ting eller noe som vil bygge opp Menigheten. Så når de får den oppbyggelsen til Menigheten, sier du . . .

¹¹⁷ Som for eksempel slik: Noen står opp her og taler i tunger; denne tyder og sier: “SÅ SIER DEN HELLIGE ÅND: La *Den-og-den* gå og legg hendene på denne personen her borte, for SÅ SIER DEN HELLIGE ÅND, i kveld er tiden for deres helbredelse.” Hva er det?

Så sa denne samme personen: “Jeg satt der; hjertet mitt brant for den babyen.” Nå—nå reiser de seg i lydighet mot Ånden, går

og legger hendene på babyen, og den blir frisk. Hvis den ikke ble det, er det noe galt. Ser du, ser du? Det er et direkte budskap.

118 Så sitter den vantro der og sier: “Vent nå litt. Skal si at Gud er med disse menneskene!” Ser du hva jeg mener?

119 Så vil han si, eller: “SÅ SIER DEN HELLIGE ÅND: La alle som er på sørsiden av byen, fra den siden av Spring Street og videre, flytte ut i løpet av de neste to dagene, for det kommer en storm som vil feie over hele den siden av byen.” Så, før du vet ordet av det, er det en profeti til hele menigheten.

120 Så reiser noen med åndelig dømmekraft seg opp og sier: “Var det fra Herren?” Hver og en. Hvis tre gode menn reiser seg og sier, åndelige dommere, sier: “Det var fra Herren”, så tar menigheten imot det; og alle i den enden av byen flytter ut, kommer seg bort fra den i den perioden. Så hvis det ikke skjer, bør du sjekke den personen. Skjønner? Dere har en annen ånd blant dere. Men hvis det skjer, så pris Gud og takk Gud for at Han lot deg slippe unna den kommende vreden. Skjønner? Følg med på de tingene. Det er menigheten i orden.

121 To eller tre budskap, ikke over tre, vil gå ut på en gang slik. Uansett hva som er ute, ser dere, det må settes i orden. Det første stedet . . . så en annen menighet, en annen ting i orden . . .

122 Jeg vet ikke. Dette kan ha vært en kvinne som spurte om dette. Jeg bare . . . Noe annet kommer i tankene mine, så jeg kan like godt si det. Kvinnene, da de kom inn i menigheten, ifølge Det nye testamente, gikk inn og satte seg ned med et dekket ansikt og så trist ut, og ble der under hele gudstjenesten. Det er ifølge Skriften. Nå. Men jeg tror en kvinne . . . Ja visst. Nå dømmer jeg ikke dere kvinner. Skjønner?

123 En ung dame kom til meg for en stund siden. Ikke . . . Broder Junior var der til stede da en kvinne kom, som hadde noen problemer. Naboen hennes lo nylig av henne, fordi hun ikke ville klippe håret. Og hun gikk og klippet håret. Og så var det en kvinne på den andre siden av elven som fikk henne helt i ubalanse, og sa til henne at hun skulle ta, på en åndelig måte, og binde føttene sine med hånden sin, eller håret sitt, og hun fikk denne kvinnen inn i en fobi. Kvinnen holdt nesten på å miste forstanden, to barn. Hun visste ikke hva hun skulle gjøre. Hun satt bare på den måten.

124 Hun hadde kjørt opp foran huset en dag. Den Hellige Ånd kom ned og talte til henne og fortalte henne at hun kom til å bli frisk, sa: “Og SÅ SIER ÅNDEN . . .” Og hun—hun forble slik da i noen dager, og så . . . Jeg dro i går, skulle treffe kvinnen med broder Junior og broder Funk. Og jeg var mindre enn en halv mile unna. Hun sto og gredde håret, som hun ville la—la vokse ut nå, sa: “La naboen le og gjøre hva de vil.”

125 Og så ville ikke den Hellige Ånd la meg dra dit. Og Den talte til henne og fortalte henne at jeg var i nærheten og ville komme.

Og i går kveld i en visjon, så jeg kvinnen komme, og fortalte hva som feilte henne; og hun ble helbredet på rommet mitt for en stund siden. Skjønner? Stemmer det, broder Junior? Det er riktig. Bare en stund siden. Skjønner? Gud ville ikke la meg dra dit, for det var ikke klart ennå. Skjønner? Han førte meg rett ned til stedet og stadfestet det akkurat der, for å vise at det ikke var en mann, det var Gud. Skjønner?

Nå. Hun sa: “Broder Branham, mannen min vil at jeg skal ha langt hår.”

¹²⁶ Jeg sa: “Gud vil det samme.” Det er riktig, for kvinnene skal ha langt hår. Det er deres slør.

¹²⁷ Jeg vet at vi damer i dag, eller dere damer, rettere sagt, bruker hatter. Du sier at det er ditt slør. Det er feil. Bibelen sier at en kvinnes slør er håret hennes. Og hvis hun klipper håret, er det upassende for henne å be. Ikke sant? Det er Skriften. Skjønner? Så nå er det meningen at kvinner skal ha langt hår, uavhengig av hva du vil tenke om det; det er det som er SÅ SIER HERREN. Du kan vise meg hvor som helst . . .

¹²⁸ Du sier: “Vel, håret mitt er langt. Ser du, det er ned til skuldrene mine.” Det var kort hår. “Kristus . . .” Du sier: “Kristus hadde langt hår.” Nei, Han hadde ikke det. Kristus hadde skulderlangt hår, sier de. De—de bare drar det rundt på denne måten og klipper det av, skulderlangt hår. Se på det greske ordet for det der inne, og du vil finne det ut.

¹²⁹ Feminint hår . . . En mann bør ikke ha langt hår, for det er feminint, langt ned langt som dette. Men Han bare klipte det av her ved skuldrene Sine, der de klipte det av, rundt hodet Hans, bare klipte det av slik. Det var kort hår.

¹³⁰ Så, damer med hår til skuldrene, det er fortsatt kort hår. Nå sier jeg ikke at det ville sende deg til helvete eller ta deg til Himmelen. Det har ikke noe med det å gjøre. Men Menighetens orden er at kvinner skal ha langt hår. Det er riktig; det er riktig. Og å gå inn i kirken . . . Og—og ikke ha noe med saker å gjøre, sosiale anliggender, eller ikke . . . Jeg mener økonomiske anliggender i menigheten. Og hun skal være lydlig og ærbødig, og så videre, fordi det var hun, sier Bibelen, som førte til det første fallet. Og det er riktig; det er riktig. Nå, ganske raskt. Jeg håper ikke det var sårende.

19. Spørsmål: Hvorfor dukket en visjon opp fra Gud for meg når jeg skulle ta Nattverden i menigheten min? Over. (Vel, det er bare en dames navn; ja, det er en dames navn.) **En . . . Hvorfor dukket en visjon opp fra Gud for meg når jeg skulle ta Nattverden i menigheten min?**

¹³¹ Vel, det vet jeg ikke, søster, med mindre det var dette: Hvis du så Jesus Kristus dukke opp i en visjon i menigheten din da du tok Nattverden, så lot Han deg vite dette: at du tok imot Ham i form av et symbol. Nattverden skal representere Jesu Kristi legeme;

og du tok imot Ham inn i kroppen din, i form av et symbol. Så lev rent, og lev plettfritt.

¹³² Lytt. Hvis du tar Nattverden (du vil høre det lest om noen få minutter) når du er uverdig, er du skyldig i Jesu Kristi Blod og Legeme. La en mann som tar det fellesskapet, leve rett innfor Gud, som tar Nattverden, rettere sagt, leve rett innfor Gud. Ikke ta det uverdig. Det er bare . . .

¹³³ Hør her. Bibelen forutsa at alle Guds bord ville være fulle av spy i de siste dager. Og ingen ville være i stand til—til å forstå. Er det riktig? Hør her. For ikke lenge siden gikk jeg inn i et stort tabernakel. Jeg vil ikke navngi det; dere kjenner godt til det. Vet dere hva de hadde til nattverd? De tok brød, livsbrød, lyst brød og skar det opp. Og en gjeng med diakoner, som predikanten sa at syv av dem var alkoholikere . . . Det er riktig. Og hver og en av dem, hele gjengen . . . Du kunne se dem mens de gikk gjennom bygningen og snakket med folket. Og da gudstjenesten var over, på slutten, mellom søndagsskolen og gudstjenesten, gikk nesten alle, pastor og alt, ut og røykte sigaretter på utsiden, og kom inn igjen og tok Herrens Nattverd. Gud sa at Han ikke ville holde deg skyldfri for det. “Og mange er syke og svake blant dere, og mange er døde.” Det er riktig.

¹³⁴ Sa: “Alle Guds bord er fulle av spy, og hvem skal jeg kunne undervise læren.” Han sa: “For bud må være på bud, regel på regel, og litt her og litt der. Hold fast på det som er godt. For med stammende lepper og på et annet tungemål skal Han tale til dette folket, og dette er hvilen som Jeg sa ville være der, men til tross for alt dette, ristet de på hodet og gikk bort og sa: ‘Vi vil ikke høre på det.’” Se hvor vi lever, venner. Åh, bevare meg vel! Våkn opp!

¹³⁵ Ja, visjonen din, søster . . . Hvis du er en god, ren, hellig kvinne for Gud, du sto der og Jesus fortalte deg at Han ga Nattverden, at du tok imot Ham der i form av et symbol; og hvis du ikke er det, var det en advarsel om å få det rett med Gud før du gjør det igjen.

20. Jeg vil vite hva det—det følgende betyr: Første Timoteus, det 2. . . . Andre Timoteus det andre kapitlet og det 16. verset.

¹³⁶ Bare et øyeblikk. Andre Timoteus . . . [Tomt område på lydbandet—Red.] Vi kommer sammen. Kanskje du ikke er enig i det jeg sa. Kommer hjem . . . Så når du drar hjem og studerer veldig bra, da vil det hjelpe deg til å forstå åndelig. Ja vel, Andre Timoteus 2 og 16 lyder slik:

Avsky verdslig og tomt snakk, for det vil bare føre til mer ugudelighet.

Ja. Ja vel, du vil vite hva “verdslig snakk” er. “Verdslig . . . avsky verdslig snakk, for det vil bare føre til mer.”

137 Nå, det første er et “verdslig snakk, for det vil bare øke.” Nå, alt som bare er en . . . bare fortsetter å skravle. Bibelen sa, Jesus sa: “La deres ‘ja’ være ‘ja’ og deres ‘nei’ være ‘nei’, for noe mer enn dette vil føre til synd.” Dere skal ikke engang spøke og drive gjøn med hverandre. Gud vil stille deg til regnskap for ethvert unyttig ord du taler. Vet du dette? Bibelen sier at du vil måtte gjøre regnskap for ethvert unyttig ord. Så hva slags folk burde vi være? Folk som er ærlige, seriøse, kjærlige, vennlige og ikke en masse tøv, vandrer alltid stødig. . .

138 Hør her. Ta noen som skulle begynne i dag . . . Jeg har lagt merke til det på meg selv, det ligger i min natur, som en ire; jeg har i alle fall alltid mye leven i meg, skøyer og holder på. Og mang— mang en gang sier til og med min kone: “Nå, Bill . . . !”

Jeg sier: “Det er riktig, kjære.” Hun vil si, jeg leker med barna . . . jeg sier . . . skøyer med dem eller noe, sier: “Vel nå, vet dere, det var tre store menn som kom fra Kentucky.”

“Hvem var det?”

“Vel, Abraham Lincoln.”

“Ja.”

“Daniel Boone.”

“Hm hmh.”

“Og faren deres.” Noe i den duren.

139 Og hun sier: “Nå, Bill, der er du i gang igjen.” Og jeg må gå inn i lønnkammeret et sted og si: “Herre, tilgi meg, jeg mente ikke å si det. Gjør noe med meg; få meg til å slutte med det.” Skjønner?

140 Og hver dag jeg . . . hvis jeg gjør dette . . . Nå, vi snakket om ordet *fracfall* i morges. Når du gjør det, er du *fracfallen*. Ja, sir! Du må omvende deg. Er det riktig? Nå mener jeg ikke å si at du gikk ut i verden, og du gjorde *det* og *det*, men du gjorde noe. Du må omvende deg og dø hver dag, for å leve i Jesus Kristus. Så hver, daglig, hver dag må du dø, hver dag for å leve i Kristus Jesus.

141 Når jeg gjør noe . . . Mange ganger gjør jeg ting som er feil. Jeg kan være ute, og noen sier ett eller annet, kan jeg kanskje spøke med det. Noen sier . . . Ikke en dårlig en; nå tror jeg ikke at kristne forteller skitne vitser. Nei, sir! Nei, sir! Det er ikke engang passende for kristne, sier Bibelen. Den sier, vend deg bort fra verdslige ting som det, og vitser og erting og slike ting. Nei, kristne forteller ikke disse tingene; kristne har rene tanker.

142 Men hvis man ikke er forsiktig, en gang iblant er det en mann . . . Han forteller en liten vits i dag. Og vel, han trodde liksom det var greit, og han vil bare la det gå forbi, og ikke tenke mer på det. Dagen etter forteller du ett per vitser til. Skjønner? Og før du vet ordet av det, gjør du noe annet. Og før du vet ordet av det, fører det rett tilbake til det gamle systemet igjen. Er det

riktig? Hold deg unna det. Avsky det! Og avsky det verdslige snakket.

¹⁴³ Du lar noen komme over . . . Jeg skal bare gi deg et lite eksempel. “Fru Doe, vet du hva? Jeg så mannen din. Og det skal jeg si deg. Og han er diakon.” Skjønner? Og . . .

Nå, riktig ting å si er: “Jeg vil ikke høre det!” Det stemmer, og gå videre. Du trenger ikke si så mye mer, før de kutter det ut. Det er riktig.

¹⁴⁴ “Åh, vet du hva, søster? Jeg skal fortelle deg hva som skjedde med broder.” Ikke bare søster, men broder også. Skjønner?

“Broder, jeg skal fortelle deg hva som skjedde. Du vet, om vi bare kunne bli kvitt denne predikanten, hvis vi kunne gjøre *dette*, eller bli kvitt denne diakonen, eller om vi kunne gjøre *dette*.” Åh, åh! Bare—bare hold deg unna det.

¹⁴⁵ Jeg syns en god liten ting du burde sette rundt på skrivebordet ditt, det er en liten ting jeg så nede i Florida for ikke lenge siden. Det var tre små aper; og en av dem hadde hendene over øynene og sa: “Se intet ondt”; og den andre hadde fingrene i ørene, sa: “Hør intet ondt”; og den andre hadde hånden over munnen, han sa: “Snakk intet ondt.” Jeg tror det er en god ting, ikke sant? Ja, sir! Åh, du! Det er en veldig god ting.

¹⁴⁶ Bare hold ditt sinn rent og på Kristus. Du kan ikke bare si: “Vel, nå . . .” Du skjønner, hvis du ikke er forsiktig, vil du ende opp i en situasjon, hvis du fortsetter å tenke slik . . . Og ikke tro—og ikke tro at du har . . . Du kan ikke leve så perfekt at du ikke vil feile der nå. Tro ikke at du noen gang vil klare å komme dit, for det vil du ikke. Nei, sir! Du er ikke syndfri, og du vil helt sikkert komme inn på sporet deres, på denne eller den andre måten.

¹⁴⁷ Men en mann som en gang ble slått ned, hvis han er en ekte soldat, vil han reise seg igjen. “Herre, la meg reise meg og prøve det igjen.” Men en feiging, så snart han ser at han gjør sin første lille feil, akkurat som jeg sa i morges: insektet og vannedderkoppen vil krype rett tilbake i vannet igjen. Skjønner? Han tåler det bare ikke.

¹⁴⁸ Så avvis det gamle—det verdslige snakket og bråket, praten. *Babbling* betyr “forvirring”. Og Bibelen sier: “Merk dere de som skaper splittelser blant dere.”

¹⁴⁹ Hvis noen sier: “Hm hmh! Hm hmh”, nå bare—bare si: “Hvordan går det? Jeg er glad for å se deg igjen. Takk.” Og bare gå videre. Det er det beste. Ikke unngå dem, men bare merk deg dem. Ikke gi det oppmerksomhet, for du ser hva det fører til.

21. Hvor var Jesus fra Hans . . . hvor var Jesus mellom Hans dåp og til Hans tre år i tjeneste?

¹⁵⁰ Ja vel. Da Jesus ble døpt, gikk Han straks opp av vannet, og Ånden førte Ham ut i ørkenen i førti dager og netter, for å bli fristet av djevelen. Og Han ble fristet førti dager og netter. Og

Han fastet. Han kom ut. Djevelen fristet Ham da Han kom ut etter Sin faste. Og Han sto imot djevelen med Guds Ord og gikk inn i Sin tjeneste, og forkynte tre og et halvt år, ifølge Skriften.

¹⁵¹ Hør her. Helt tilbake der i Daniel talte Gud og sa at Han ville forkynde tre og et halvt år og bli avskåret som et Offer i løpet av den tiden. Helt riktig. Han var ordinert fra verdens grunnleggelse. Det er riktig.

¹⁵² Matteus det fjerde kapitlet, vil du finne det. Hvis det ikke stemmer helt med det du tror, er det helt greit.

Nå, den . . . La oss se hva . . . Åh, ja. “Hvor er . . .?” Vi tok den for en stund siden. “Hvor er de døde?”

22. En gang—en gang, var vi alle hvite eller fargede? Hvilken av de to ble forbannelsen lagt på?

¹⁵³ Nå, så langt vi vet, kan jeg ikke fortelle deg om Adam og Eva var—var hvite, eller brune, eller gule eller svarte. Jeg kan ikke fortelle deg det. Ingen andre enn Gud alene vet det, antar jeg; Han var der tilbake. Nå, i . . . i begynnelsen snakket vi bare ett språk og var ett folk, inntil Babels tårn, til forvirring. Og da ble språkene deres forskjellige. Og så langt vi vet, var de alle ett folk frem til den tiden. Og de ble splittet og spredte seg i forskjellige deler av verden.

¹⁵⁴ Og noe . . . Ta for eksempel et dyr; ser du på ethvert liv som spiser av en bestemt jord, vil det få den fargen. Hvis det er en jeger her, så følg meg bare noen få minutter. Dra ned til Mexico, og finn prærieulven; gå opp hit i Arizona og finn prærieulven; dra opp i Nord og finn den samme prærieulven og se på de tre fargene. Finn en Gilaøgle som er oppvokst i Texas, og finn en som er oppvokst i Arizona, og se på forskjellen på dem (ser du?), fordi det er jorda de lever på. Skjønner?

¹⁵⁵ Og nå, kineserne, kineserne er en—en gul person, japanerne og så videre, og en kineser. Etiopieren er en—er en farget mann, eller negeren som vi har nå. Og han dro ned i de mørke landene der nede.

¹⁵⁶ Og de—og—og de var . . . Og så var den hvite mannen det angelsaksiske folket, som vi er. Og, om—om menneskene her, det vi kaller de hvite menneskene, de kom fra England, som tidligere het “Engel-land”. Og fordi de var hvite og blonde, og så videre . . . Og spredte seg over Irland og Norge, og så videre, der oppe. Og alle kom fra det angelsaksiske folket.

¹⁵⁷ Nå, hvem var først og hvem var forbannet? Det var ingen av dem. Jeg vet hva du prøver å komme til. Du prøver å komme til Kam. Jeg vet hvor du skal, til Kams folk.

¹⁵⁸ Nå, det var Kam, Sem og Jafet. Nå Kam, han—han—han prøvde ikke å skjule farens nakenhet, men lo og gjorde narr av ham. Og Gud la en forbannelse over Kam, fordi han så på sin fars nakenhet og ikke prøvde å dekke over hans skam. Og Sem og

Jafet rygget tilbake og kastet kjortlene sine over faren sin mens han lå naken. Og nå, Gud sa til Kam at hans etterkommere ville tjene de andre.

¹⁵⁹ Nå, hvis du trodde det var en forbannelse, å bli mørk, ja da er jødene mørke også. Hvis du tror det ville være, det vi kaller en farget mann, eller, negrene i dette landet som er her nå, så burde du dra over til India. Inderne er mye mørkere enn negrene. Jeg har vært i begge landene deres. Her er etiopieren der nede fra Etiopia, og afrikaneren, den fargede mannen som vi kjenner i dag. De er der nede, mange av dem er fortsatt i sine primitive liv, i stammene sine. Omtrent som vi var da Jesus kom.

¹⁶⁰ De hvite menneskene var like primitive som de—de innfødte i Afrika er nå, kanskje verre. Husk, for to tusen år siden var vi nakne stammefolk der ute med en—med en pil og bue og en steinøks, på jakt (det er helt riktig), vi angelsaksere. Det er helt riktig. Så hvem var hvem?

¹⁶¹ Jeg skal fortelle deg, at den som er forbannet i dag, er den som fornekte Jesus Kristus. Det er alt. Den som tar imot Jesus Kristus, er velsignet.

¹⁶² Nå kan du ikke si . . . Jeg drar opp, finner eskimoen, fra det landet der oppe. Og der er han der oppe; og den mannen er mørkere enn de fargede menneskene vi har her. Jeg drar over til India og finner inderne; og han—han er ikke en farget mann, han er virkelig svart. Han er svartere enn . . . bare en ekte svart farge. Og han er det som kalles . . . Og han er inder. Vel nå, i Afrika får vi noen av de afrikanske menneskene som er . . . Noen av dem er lyse; noen av dem er nesten som hvite; og noen av dem er—er forskjellige måter.

¹⁶³ Du går til jødene; og du sier at alle jødene er—er mørkhudet. Jøden er en brun person, men jeg har sett mange rødhårete med blå øyne, lys hud. Skjønner?

¹⁶⁴ Så det hele koker ned til dette: vi kommer alle fra ett tre. Det er riktig. Og vi ble alle forbannet gjennom Edens fall. Og vi ble alle frelst gjennom Jesu Kristi oppstandelse. Der er det. Så det er ingen forbannelse. Forbannet er dem som ikke tror, men salige er de som tror. Så det er ingen av dem, venn, den svarte eller den fargede mannen, eller den hvite mannen eller den gule mannen. Så, hvis den svarte mannen ble forbannet ved å være svart, så er den gule mannen bare halvveis forbannet. Og så—og så den gule mannen, og så den brune mannen, han er bare to tredjedels forbannet. Skjønner? Og så er afrikanerne rundt fire femtedeler forbannet. Og jeg antar at inderne er virkelig forbannet da. Åh, du! For et tøv! Nei! Det er forskjellige klimaer og slikt som menneskene levde i. De dro bort, dannet stammer og så videre, de var forskjellige.

¹⁶⁵ Se på de amerikanske indianerne. Mange av dem . . . Navahoene der ute er en mørkere menneskerase enn vårt fargede,

etiopiske folk i dette landet, Navahoene. Apachene er . . . De har en—en slags kobberfarge. Og de forskjellige stammene . . . Skjønner? Så rett der blant indianerne, rett her, finner du de svarte, og nesten . . . Og Cherokeeene er nesten like bleke som vi er, Cherokeeene. Og det er rett her i denne nasjonen, de forskjellige stammene. Så du skjønner, du kan ikke si at de er halvt forbannet og helt forbannet. De ble ikke forbannet fordi de er svarte. De ble ikke forbannet fordi de var gule eller fordi de var hvite. Det er bare én forbannelse jeg vet om, og det er å ikke tro på Jesus Kristus. (Jeg vet, Donny, det er på tide for meg å avslutte, men jeg har to spørsmål til.)

23. Ja vel nå. Hvor er de spredte, ti tapte stammene i Israel (1. Mosebok 44,49), Josefs stamme til de mange nasjoner? Simeon, Levi, som ikke hadde noe eget hjemland, men som er spredt blant de ti andre stammene . . . Hvor er de ti stammene? Kan vi lokalisere dem?

¹⁶⁶ Ja, sir! De kan lokaliseres. Geografisk kan de lokaliseres i Bibelen. Og Gud forteller oss der hvor de vil være i de siste dager og hva som vil bli deres ende. Og akkurat nå leser jeg bare en bok, som, der nede i Israel, hvor de var, det sies at en dyppet foten i olje og så videre. Gud hadde dem alle plassert, plassert på forskjellige steder. Og jødene vender alle sammen tilbake til Palestina, fordi Gud lovet at de skulle være der i de siste dager.

24. Ett spørsmål til: Kan . . . Jeg kan ikke tro at Gud sendte kriger som straff. Jeg kan ikke tro at Gud sender kriger som straff. (Bare hør et øyeblikk.) Jeg tror ikke, som noen gjør, at Gud la sverdet i hendene på disse terroristene fra det gamle Babylon og til Hitler, for å drepe uskyldige kvinner og barn blant . . . sammen med de skyldige, for å utføre Guds straff. La Gud . . . min kjærlighetens Gud ville ikke gjøre . . . min kjærlighetens Gud (Beklager!), gjøre dette. Krieger er satans verk. Vennligst bekreft denne forvirringen.

¹⁶⁷ Nå, bare et øyeblikk. Jeg leste dette for en stund siden, jeg la det fra meg og derfor ble det lenger ned. Nå, jeg vil at dere skal sitte stille bare et øyeblikk. Nå, la—la oss gjøre dette helt klart, for dette er litt av et spørsmål. Og det må tilnærmes med ærbødighet. Umiddelbart etter det, hvis dere kan bære over med oss litt lenger . . .

¹⁶⁸ Jeg vet at det begynner å bli sent, men det er . . . Husk, hva gjør det? Og, før pleide du å danse hele natten og ikke tenke noe mer på det (ser du?), omgitt av de verdslige tingene, men når det kommer til Guds Ord over tjue minutter, broder, da må vi finne en ny predikant. Skjønner? Det er en skam. Paulus forkynte hele natten. Jeg forkynte her for flere år siden, klokken to og tre om morgenen. Og folk gikk fram og tilbake på dette stedet her og bare lovpriste Gud, klokken to eller tre om morgenen. Du kunne se så mange som et dusin om gangen motta Den Hellige Ånd,

klokken to eller tre. Gud ha nåde. Jeg skulle ønske jeg kunne se det igjen. Men vi kan ikke; den tiden er over. Den tiden er over nå; det begynner å bli sent nå. Natten nærmer seg og folk er . . . “Vel, vi bryr oss bare ikke lenger, så . . . Åh, jeg skulle ønske de kunne slutte, så vi kan gjøre oss klare til å dra hjem.” Og det er omtrent—omtrent slik det er.

¹⁶⁹ Vent, jeg vil spørre dere om noe nå. Nå, jeg kommer til å være uenig med deg, broder eller søster, jeg vet ikke. Det ble lagt her i morges. Jeg hadde det i Bibelen min og så på det for en stund siden. Nå, på en vennlig måte . . . Og nå vil jeg ikke at du skal fare løs på meg. Jeg vil at du lytter nøye.

¹⁷⁰ Og vi . . . Husk, jeg skulle så ønske jeg kunne være enig med deg i dette—i din konklusjon om dette, som jeg ville være med kvinnen, stakkars kvinnen for en stund siden. Sa . . . Hun og mannen hennes, de bare stakk av og giftet seg; og det var gjort. Men hun har avlagt sitt løfte; hun må holde seg til det. Skjønner? Og nå må jeg holde meg til Guds Ord.

Men nå, **jeg tror ikke . . . Men først, jeg kan ikke tro at Gud sender kriger som straff.**

¹⁷¹ Vel nå, venn, det er bare én ting som er galt med din tro, og det er at den ikke er bibelsk. Gud sender krig som straff. Det er riktig. Jeg—jeg skal gi deg Skriftsteder; jeg kommer bare ikke til å lese det her og så fortelle deg det.

Hør her. **Jeg tror ikke, som noen gjør, at Gud plasserte et sverd i hendene på disse terroristene fra det gamle Babylon og til Hitler, for å drepe de uskyldige kvinnene og barna.**

¹⁷² Hvis jeg fortalte deg i Jesu Kristi Navn at Han gjorde det, og ville bevise det med Bibelen, ville du tro det da (ser du?), at Han gjorde det? Ja vel. Og Han kommer til å gjøre det igjen. Ja vel. Og hør på dette.

¹⁷³ Jeg vet ikke. Dette kan være min bestevenn som sitter her for alt jeg vet; for Gud, som er i Himmelen, vet at jeg ikke engang kjenner håndskriften. Jeg kan ikke si dere det. Men jeg vil at du skal høre på dette. “Min Gud er en kjærlighetens Gud, min Gud er kjærlighet og ville ikke gjøre dette. Krieger er av satan.” Jeg er enig med deg i at kriger er av satan. Det er helt riktig. Han er denne verdens fyrste. Hvert rike og hver nasjon i denne verden tilhører satan. Gud sa at de gjorde det, i Sitt Ord. Satan sa: “De er mine.” Jesus erkjente at de var hans. Men Han kommer til å arve alle sammen, etter en stund, Jesus vil det. Da vil vi ikke ha flere kriger. Men Gud tillater satan å gjøre dette, for irrettesettelse og for dom.

¹⁷⁴ Nå vil jeg spørre deg om noe rett før vi begynner. Jeg vil at du skal svare meg på dette og finne ut av det. Hvis du ikke tror at Gud er en . . . (Du sa) . . . som ikke ville gjøre disse tingene. Bare for å starte det helt fra begynnelsen . . . Nå, gi meg din udelte oppmerksomhet hvis du kan. Hør. Hvorfor tuktet Gud Selv Sin

Egen Sønn og myrdet Ham på korset? Gud drepte Sin Egen Sønn på korset. “Likevel behaget det Gud”, sier Skriften, “å slå Ham og knuse Ham og såre Ham.” Gud gjorde det med Sin Egen Sønn, for å frelse deg.

¹⁷⁵ Jeg vil spørre om Saul, Israels store konge. Gud ba ham om å gå ned og ta kong Og og alt han hadde og ødelegge alt fullstendig der nede, menn, kvinner, barn og alt . . . Og Saul . . . til og med storfeet, for å drepe det, og ikke la noen ting leve. Og Saul dro ned dit og sparte noe av buskapsen. Og Gud tok Ånden fra ham og skilte ham fra Seg; han ble Guds fiende.

¹⁷⁶ Hvorfor sto Elia der da Gud overga gamle kong Og i Akabs hender? Og han ba Akab drepe kongen. Og Akab nektet å gjøre det. Og profeten Elia fikk en vaktmann til . . . Sa: “Slå meg med sverdet ditt.” Han forsto at han var en profet.

Han sa: “Jeg vil ikke.” Og han mistet livet. Så sa han til en annen, sa: “Slå meg.” Og mannen slo ham med sverdet og hugget ham. Og han tok på seg en forkledning, og han sto der. Og her kom Akab ridende inn, i vognen sin.

Han sa: “Hvorfor—hvorfor står du her?”

Han sa: “Vel, jeg var satt på vakt; en mann var gitt i min varetekt. Og han slo meg og rømte”, sa Han, “og jeg lot ham gå. Og de sa til meg at hvis jeg gjorde det, måtte jeg betale med mitt eget liv.”

Han sa: “Vel, du vil måtte betale med ditt eget liv.”

Han tok av seg forkledningen og sa: “SÅ SIER HERREN, fordi du ikke myrdet den kongen der nede, vil du betale for det med ditt eget.” Stemmer det? Det er helt riktig.

¹⁷⁷ La meg lese noe for deg her. Hva med Babylon, da Josva . . . da Gud sendte Josva over dit, og han fullstendig utslettet små babyer, barn og så videre. Og lot ingen være i live . . . Han utslettet alle. de små filister-ungene, han bare ødela dem. Gud befalte ham. Og hadde han ikke gjort dette, måtte han bøte med sitt eget liv.

¹⁷⁸ Jeg skal oppklare dette om noen få minutter. Gud er kjærlighet, fullkommen kjærlighet; men du vet ikke hva kjærlighet er. Det er derfor folk i dag ikke vet hva tro er. Gud er kjærlighet. Han må være kjærlig; Han er ufeilbarlig med Sitt Ord. Og Han må holde Sitt Ord. Han må elske deg. Og hvis Han elsker deg, er Han nødt til å beskytte deg.

¹⁷⁹ Hør her. Du snakker om barn som omkommer. Bare et øyeblikk, la meg vise deg noe her i Skriften, hva—hva Bibelen sier om disse tingene her. La oss gå over her og bare lytte til dette et øyeblikk, og se hva Gud sa. Nå leser jeg fra Esekiel det niende kapitlet, hvis du vil skrive det ned. Lytt nøye:

Og så . . . ropte Han med høy røst mens jeg hørte det,
og Han sa: La dem som har oppsyn med byen, komme

nærmere, . . . hver mann med sitt ødeleggelsevåpen i hånden. (Nå, dette er Gud som taler.)

Se, det kom seks menn i retning fra øvreporten, den som vender mot nord. Hver av dem hadde drapsvåpenet sitt i hånden. En mann midt blant dem var kledd i hvite linklær og hadde et blekkhorn som skriveren bruker, ved hoften. De gikk inn og stilte seg nær . . . ved siden av bronsealteret.

Israels Guds herlighet hadde steget opp fra kjeruben, der den hadde vært, til dørterskelen til huset. Herren ropte til meg . . . til mannen som var kledd i hvite linklær, med . . . hadde et . . .blekkhorn i sin hånd—eller side;

Og så . . . Og HERREN . . . (Store bokstaver H-E-R-R-E-N, som er Gud.) . . . HERREN sa til ham: Gå midt gjennom byen, midt gjennom Jerusalem, . . . sett et merke på pannen til de menn som sukker og . . . stønner over . . . alle styggedommene . . . som blir gjort i hennes midte.

Til de andre sa Han . . . (HERREN.) . . . mens jeg hørte det: Gå etter ham gjennom byen, og slå i hjel. La ikke deres øye vise medynk og vis ingen skånsel. (Se det 6. verset.)

Gamle . . . unge menn . . . jomfruen . . . små barn . . . kvinner, drep og ødelegg dem—fullstendig! (Gud sa det. Gud sa det!) . . . men kom ikke nær noen som har merket på seg. Så begynte han med de eldste . . . i helligdommen—og begynte med de eldste menn . . . som sto framfor huset.

¹⁸⁰ Med andre ord, Gud sa til disse menneskene: “Vent nå; Jeg skal først merke de menneskene, de som virkelig er innviet til Gud . . .” Og Han satte et merke på dem. Han sa: “Nå”, til disse mennene som hadde drapsvåpenet: “gå gjennom og spar verken kvinner, barn eller noe, men drep alt.”

¹⁸¹ I verden før syndfloden, i ødeleggelsen, da millioner på millioner og milliarder av mennesker var på jorden, og Gud sendte ut en gammel hellighetsforkynner som het Noa og forkynte i hundre og tjue år, og ba dem gå inn i arken, og alt som ikke gikk inn i den, ville bli ødelagt . . . Og Gud den Allmektige, som hadde kontrollen over himlene, sendte ned regnet som fullstendig ødela millioner av gamle mennesker, av unge mennesker, av små babyer, som ble slukt og omkom i vannet.

¹⁸² Allmektige Gud, og Han er helt riktig kjærlighetens Gud. Og det er sant. Han må være det. Han elsker Sine Egne. Han må være ufeilbarlig ved Sitt Ord. Så ikke for . . . for å gå imot, men jeg er uenig med deg. Din kjærlighetens Gud . . .

183 Her snakket jeg for ikke lenge siden . . . Det er kanskje et Jehovas vitne. Mannen kom opp og sa: “Broder Branham, mener du å fortelle meg at du tror det fins et brennende helvete?”

Jeg sa: “Det er ikke hva jeg sier, det er hva Bibelen sier.”

Han sa: “Mener du å fortelle meg at en kjærlig Himmelsk Far ville brenne opp barna Sine? Ja”, sa, “du ville ikke ha brent ditt barn.”

Jeg sa: “Nei, sir!”

“Vel, hvis du som menneske har så mye kjærlighet (ser dere hvordan folk kan snu ting på hodet?), hvis du som menneske har så mye kjærlighet, tror du at en kjærlig Himmelsk Far ville ødelegge Sine barn?”

184 Jeg sa: “Aldri!” Han ødelegger ikke barna Sine, men hvem sitt barn er du? Gud ødelegger ikke Sine barn. Han prøver Sitt beste på å få dem inn. Men det er djevelen, som er sluppet løs, som vil ødelegge sine barn. Så Gud bare gir satan tillatelse.

185 Hør her. Hvem var det som tillot det onde å komme ned og satan til å gå ut og ødelegge Guds mest fullkomne tjener inntil Jesus Kristus, hans barn og alt han hadde, Job? Og Gud sendte en ond ånd ut dit og ødela alle Jobs barn og alt, bare for å prøve Sin tjener. Er det riktig? Ja visst.

186 Åh, jeg kunne stå her i en time og bare vise deg dem, min broder, søster. Det stemmer, uansett hvem du måtte være. Forveksle ikke Guds Ånd med noe annet. Kriger er Guds dommer over nasjonene. Ødeleggelse er sendt av Gud. Bibelen sa det. Og Gud er en kjærlighetens Gud, men Gud er også en vredens Gud. Og du kommer ikke til å stå foran en kjærlig . . . Det har vært det som har skadet menigheten i dag.

187 “En kjærlig Far, selvfølgelig har Han ikke noe imot at jeg gjør dette.” Hvis du ønsker å gjøre det, kan du like gjerne fortsette å gjøre det, for Guds kjærlighet er ikke i deg til å begynne med.

188 Vi er i ferd med å ta Nattverden, om et øyeblikk, og jeg vil at dette virkelig skal synke inn i deg. Saken er den, at det som er i hjertet ditt, vil bringe fram, gjøre livet ditt til hva det er. Den typen frø du legger i jorden, vil bringe fram etter sitt slag. Hvordan kan du ta en—en popcornplante og lage et—et piggeple ut av det? Du kunne ikke gjøre det mer enn at du kan ta et hvetekorn og lage en tistel. Du kunne ikke frembringe det, fordi de er to forskjellige naturer, to totalt forskjellige liv. Det . . . Du—du kan ta et krokeplefrø og et løkfrø, og de ser så fullkomment like ut, at de aller flinkeste folkene ikke kunne skille dem fra hverandre. Det er riktig. Det eneste du trenger å gjøre, er å plante dem. De ser begge like naturlige ut, men plant dem. De vil begge spire fram; og den ene vil være en grønnsak og den andre vil være en løk. Det er helt riktig.

189 Sier: “Vel, hva gjør at *dette* frøet, det ser helt nøyaktig ut som *dette*, bringer frem et annet slags liv?” Det er fordi den slags liv er i det.

190 Og en mann eller kvinne som bekjenner seg til å være en kristen og ikke lever den slags liv, ved Guds nåde, er et krokeple. På fruktene deres skal dere kjenne dem. Hvis den tingen er i hjertet ditt, vitner det om hva du er et annet sted. Hvis det er ondt, vitner det om at du er her nede. Når du dør, må du bare gå dit du er allerede.

Hvis du er god, og du er—du er god fordi Gud har gjort deg god, og du er født på ny, er du nødt til å gå den veien, fordi det Livet vil måtte vitne med dette stedet. Hvis det vitner om her, så er det dit du går. Hvis det vitner om her oppe, er det dit du går. Skjønner?

191 Det du er her . . . Tenk på dette nå. Jeg skal avslutte. Men det du er her, er et tegn på at et sted er du noe annet. Dere har alltid ønsket å være i fullkommenhet, dere kristne. Det er en fullkommenhet, og den fullkommenheten er ikke i dette livet. Men hver mann og kvinne her, som er en kristen, hver person som er en kristen her nå, er allerede herliggjort i Jesu Kristi Nærvær. Og du har en annen kropp. Du vil ikke ha det en annen tid, du har det akkurat nå. Akkurat nå er det en annen kropp som venter på deg, hvis denne skulle gå til grunne. Kunne du tenke deg det. Grunn på det bare et øyeblikk.

192 Vet du at hver og en av oss kan være i evigheten før solen står opp i morgen tidlig? Nå, hvis du ikke er en kristen, min venn, er det bare én ting igjen for deg. Du må gå den veien. Hvis du er på den veien, må du gå den veien. Hvis du er et hvetekorn, vil du bringe fram hvete. Hvis du er en tistel, bringer du fram livet til en tistel. Nå, hvis du har tilhørt en kirke et sted, som ikke vet og ikke underviser, og bare lar deg komme til kirken og være et medlem av kirken . . . Du sier: “Vel, broder Branham, min kirke lærer at vi må ta imot Jesus Kristus som vår personlige Frelser. Hvis vi tror på Herren Jesus Kristus, er vi frelst.” Hvis livet ditt ikke samsvarer med det, er du ikke der ennå.

193 Vet du at djevelen tror at Jesus Kristus er Guds Sønn? Vet du at Jesus offentlig, eller vet du at djevelen offentlig bekjente at Jesus var Guds Sønn? Og han var ikke frelst. Og han kunne ikke bli frelst; han er djevelen. Så å bekjenne at Jesus er Guds Sønn . . .

194 Er du klar over at alle disse fariseerne og saddukeerne, alle sammen var veldig fromme og religiøse mennesker; hvordan de elsket Gud med hjertet, tenkte de; og klarte ikke å se Den uskyldige, Guds Sønn, å gjenkjenne at Han var Guds Sønn. Og likevel var de veldig religiøse (er det riktig?), veldig fromme, veldig lærde, kjente Bibelen bedre enn noen av våre lærde i

dag. De hadde ikke annet å gjøre enn å sitte der, gjennom generasjoner, og tjene Herren.

¹⁹⁵ Se nå hva Skriften sier: "I de siste dager . . ." Til dere, mine kristne venner, og med gudfryktig kjærlighet, Bibelen sier: "I de siste dager, mennesker . . . ville det komme en tid hvor menneskene ville være oppfarende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud." Nå, er ikke det sant?

¹⁹⁶ En bestemt person i denne bygningen, dro på en nyttårsfest her om kvelden, og i kjelleren hadde de brus og underholdning og holdt på, iskrem, middager og så videre. Menighetene har til og med dans. Akkurat det Gud sa at de ikke skulle gjøre, gjør de i Kristi Navn. Og her er det Jesus sa at Menigheten skulle gjøre, og de avviser det. Jesus, her er Hans siste ord, Hans vilje og testamentet til Menigheten: "Gå ut i hele verden; forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; den som ikke tror, skal bli fordømt. (Kanskje det er så langt som pastoren din leste. Men her er resten.) Disse tegn skal følge dem som tror; i Mitt Navn skal de drive ut djevler; de skal tale med nye tunger; om de tar opp slanger eller drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem; og hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske."

¹⁹⁷ Nå, det var det Jesus sa at de skulle gjøre i Hans Navn. De benekter at det eksisterer, men de går og gjør akkurat motsatt av det Han sa, lærer at det er over, at det ikke er noe i det, og lærer teologi i stedet. Åh, ikke rart vi er i den tilstanden vi er i.

¹⁹⁸ Se her, la meg fortelle deg, min broder. Når Menigheten kommer til et punkt at den er, at hvert medlem der inne er så ladet med Den Hellige Ånd og kraft, at disse tegnene vil følge.

¹⁹⁹ Jeg tenker på Paulus der ute på øya, etter å ha forlist. Gud hadde gitt ham en visjon. Da de fjorten dagene og nettene . . . Alt håp var ute om at de noen gang ville bli reddet. Den lille, gamle båten ble kastet hit og dit slik som *det*, og de gråt alle sammen, og fjorten dager og netter. Paulus var der nede, fikk en visjon. Han kom ut; og han sa: "Vær ved godt mot, for Guds Engel, Hvis tjener jeg er, sto hos meg og sa: 'Frykt ikke, for du må føres frem for keiseren. Og se, Gud har gitt deg alle dem som seiler med deg.'"

²⁰⁰ Da skipet havarerte og de kom i land, og møtte de innfødte der, tok Paulus opp noen pinner, og han gikk og la dem på ilden. Og der inne var det en stor slange som bet seg fast i hånden hans. Nå, den slangen sprøytet gift inn i hånden hans, som ville ha drept ham på mindre enn ett minutt. De innfødte sa: "Følg med på den karen falle død om, for han vil dø om bare ett minutt."

²⁰¹ Han var i lenker for å forkynne Evangeliet. Religiøse mennesker satte ham i lenker. De aller fineste kirkene på den tiden, var det som satte ham i lenker. Hvis det ikke var for USAs

Grunnlov, ville de gjort det samme i dag. Det er riktig! Bare vent til hun er—til hun er enda mer svekket.

²⁰² Og en slange bet seg fast i hånden hans. Følg med nå. Paulus var ikke redd. Han sa: “Jesus Kristus sa: ‘Hvis de tar opp slanger, skal det ikke skade dem.’” Så går han over der, rister den av seg på bålet; snur seg og går bort for å hente noen pinner og legge på bålet igjen; snudde seg rundt og varmet ryggen, og snudde seg denne veien og varmet hendene sine. De innfødte sa: “Hvorfor dør han ikke? Hvorfor dør ikke den mannen? Han burde falle død om.” Men Paulus var så full av Den Hellige Ånd (ser du hva jeg mener?), så full av Den Hellige Ånd, at giften ikke ville forgifte ham.

²⁰³ Åh, broder, gi meg en menighet full av Den Hellige Ånd. Gud vil oppnå på ett år, det alle teologer ikke klarte å gjøre på to tusen år. Vent til Menighetens salvelse virkelig treffer den trofaste lille rest. Etter at hedningenes dører er lukket, åh, Gud vil salve en Menighet da. “Den som er uren, la ham fortsatt være uren. Den som er rettferdig, la ham fortsatt være rettferdig, og den som er hellig, la ham fortsatt være hellig.” Og Gud vil salve Menigheten med Guds Kraft, og ting vil skje. Ikke bare da, men Han gjør det nå.

²⁰⁴ Se på tegnene og underne; så ser folk seg rundt og sier: “Vel, det er av djevelen.” Åh, fordi de ikke kjenner Skriften, heller ikke Guds kraft. Og det er grunnen til at de sier det.

²⁰⁵ Må Herren velsigne dere. Jeg beklager at jeg oppholdt dere så sent. Jeg gjør veldig sjelden dette, fordi jeg ikke får vært så mye sammen med dere. Så jeg har kanskje ikke svart på disse spørsmålene i samsvar med slik du tenker og slikt. Det ble besvart to i morges. Hvis jeg ikke gjorde det, Gud velsigne deg. Og jeg—jeg mente det ikke for å—å gjøre deg opprørt eller noe. Jeg måtte bare si det . . . Du stiller meg spørsmålet. Jeg svarer på det etter beste evne. Det er riktig.

²⁰⁶ Nå, kanskje jeg ikke vet så mye om disse tingene. Jeg vet ingenting hva jeg burde vite. Men én ting vet jeg, at Jesus Kristus frelser oss fra synd, bevarer oss fra synd og gir oss Sin kraft og Sine velsignelser.

²⁰⁷ Og hvis du bare vil legge merke til rundt og se hva som skjer i menneskene som er bedt for . . . Se på tvers av nasjonene og se på tegnene og underne overalt. Og se på tiden som kommer. Som de to grenene vi forkynte om, her for en stund siden, som kom opp fra 1. Mosebok, hvordan de vitner om seg selv overalt. Hvordan den vantro, veldig fundamental og verdig i sin religion, men som har en form for gudsfrykt, men fornektet dens kraft . . . Og Menigheten går videre.

²⁰⁸ Må Herren Jesus velsigne dere, hver og en, er min bønn. Og må dere leve slik at dere blir så tynget, må Gud legge på dere, en slik byrde for fortapte sjeler, at dere ikke kan sove dag eller

natt. Må Gud gi dette Branham-tabernaklet det privilegiet å få en slik byrde. Jeg bryr meg ikke om du aldri roper, om du aldri gjør noe annet, om du bare har en slik byrde for fortapte sjeler at du ikke kan sove. Når dere gjør det, vil verden komme inn her for å bli bedt for. Det er riktig. Verden vil komme inn for å bli bedt for. Dere vil bli kjent overalt. Gud gi oss av Sin Ånd: gjør oss ydmyke; bryt oss ned; og gjør oss så ladet opp med Guds kraft til å helbrede syke, drive ut djevler, til å gjøre store tegn og under; når du legger hendene på de syke og ber om den velsignelsen, uten en eneste tvil i hjertet ditt, du tror at Gud kommer til å gjøre det. Se på pasienten, han vil begynne å bli bedre. Hvorfor? Det onde er borte fra det. Akkurat som treet som sto, Jesus kikket og det var ingen frukt på det. Han sa: "Forbannet er du."

Tjuefire timer senere gikk de forbi. Peter sa: "Se, bladene visner allerede." Noe hadde skjedd. Guds Ord var talt.

²⁰⁹ Jesus sa: "Ha tro på Gud. For hvis du sier til dette fjell, flytt deg, og ikke tviler på det, vil det adlyde deg." Ha tro på Gud.

Nå er det tid for Nattverd. Mens vi bøyer hodet, skal jeg be noen komme til pianoet.

²¹⁰ Herre, dette er stunden, tiden da kanskje menn og kvinner, Herre, over hele verden vil se at dommens store time nærmer seg, når Gud vil dømme alle nasjoner i deres politiske tilstand. Overalt, alle steder, og alle må møte Guds dommer. Og Far, vi er så glade for å vite at det finnes en utvei for disse menneskene som . . . som ønsker å unnfly. Og den veien går gjennom Jesus Kristus, som er Davids Ætt. Og vi takker Deg, kjære Far, for at Du har sendt Ham til jorden, for at Han var det Mellomleddet vi kunne gå til; Du ville gå i forbønn for oss og ta bort våre synder, så vi ville unnsnippe Guds vrede og fordømmelse. Vi vet at vreden skal komme. Og det, som Johannes sa i tidligere tider: "Fly fra den kommende vreden."

²¹¹ Nå, Herre, ber vi om at når vi tar Nattverd i kveld, at Du vil hellige oss, Herre, med Ditt rensende Blod; og må enhver synd hos disse menneskene bli forlatt. Jeg ber ydmykt og oppriktig, Gud, at Du ikke lar en av oss ta det uverdige. For Du har sagt i Ditt Ord, hvis vi gjør det, er vi skyldige i Herrens Legeme og Blod. Nå, Far, gjør disse menneskene hellige og innviede, så vi kan ta dette uten lyte.

²¹² Og nå, Far, vi innser at Nattverden først ble innstiftet nede i Egypt. Og de menneskene som tok Nattverden, lammet og brødet, mens de dro ut, førti år var de på reise i ørkenen; og det var ikke en svak iblant dem da de kom ut av ørkenen. De hadde tatt Nattverden.

²¹³ Gud vær nådig. Jeg ber om at alle de syke skal bli helbredet, alle de fortapte skal bli frelst. Og de som er formelle og likegyldige, må de bevege seg nær Guds ild og varme sjelene sine. Gi det, Herre. Tilgi oss nå og hjelp oss. Vi ber i Din Sønnns Navn.

²¹⁴ Og mens vi har våre hoder bøyd, lurer jeg på (idet broderen gir oss en liten akkord på pianoet) om det er en person her som vil rekke opp hånden og si: “Broder Bill, jeg—jeg oppriktig . . . for sjelens tilstand. Jeg—jeg—jeg vil at du skal huske meg. Jeg—jeg—jeg ønsker å motta Den Hellige Ånd.” Vil du rekke opp hånden? Og si: “Husk.” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, og deg, og deg, deg og deg. Gud velsigne deg og deg. Gud velsigne deg, dame, deg og deg, deg, broder. Du store, hender overalt. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, søster. Du, søster, jeg ser hånden din, at du ønsker å motta Den Hellige Ånd. Gud velsigne deg, broder.

²¹⁵ Vil du ikke bare vandre litt nærmere. Husk venner, vi lever nær vår Herres Komme. Nå, Gud stadfester Sine Ord, tegn og under overalt.

²¹⁶ Nå, så visst ville ikke Gud la meg gå ut og bli salvet med Den Hellige Ånd for å utføre tegn og under, komme tilbake og forkynne Ordet, og så videre, og velsigne det overalt, og gjøre disse tingene, uten at Han har gitt meg en viss forståelse av Hans Ord. Han ville ikke ha gitt det. Så jeg vet hva jeg snakker om.

²¹⁷ Hvis du er uten Jesus Kristus, uten Den Hellige Ånd, må Gud ikke la deg få hvile før du mottar Den Hellige Ånd. Ikke la deg lure. Ikke bare gå med på en av disse formelle bekjennelsene med tørre øyne, og si at du fikk Den Hellige Ånd. Du får ikke Den Hellige Ånd når du tror. Du tror ikke for å få Den Hellige Ånd. Det er en gave fra Gud. Paulus sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?” Så tro det. Og må Gud gi Den til deg.

²¹⁸ Nå, Far, til de som løftet hendene, jeg ber om at du vil gi dem Den Hellige Ånds Person akkurat nå. Må Han komme dypt inn i disse mange, ti eller femten hendene som gikk opp. Jeg ber om at Du må gi hver og en av dem dåpen av Ditt Vesen. Må de bli så fylt av Den Hellige Ånd, at tegn og under vil finne sted i deres liv, at de vil se alle slags tegn. Som Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Gi det, Far. Vi ber ydmykt i Din Sønnns Navn, Jesus Kristus. Amen. (Broder Neville.)

SPØRSMÅL OG SVAR NOR54-0103E
(Questions and Answers)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 3. januar, 1954, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, USA, er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org